

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Amalienborg-Klubben

1947 - 11/11 - 1997

Dansk Politi
på Kongevagt

Amalienborg-Klubben
1947 - 11/11 - 1997

KØBENHAVN
1997

Amalienborg-Klubben

1947 - 11/11 - 1997

Tilrettelæggelse:

Frank Zorn

Tidligere udkom:

»Der har vi den igen ...« 1955

På vagt for Kongen, 1. udg. 1968

På vagt for Kongen, 2. reviderede udg. 1994

Tegninger og vignetter:

Erik Ramhøj

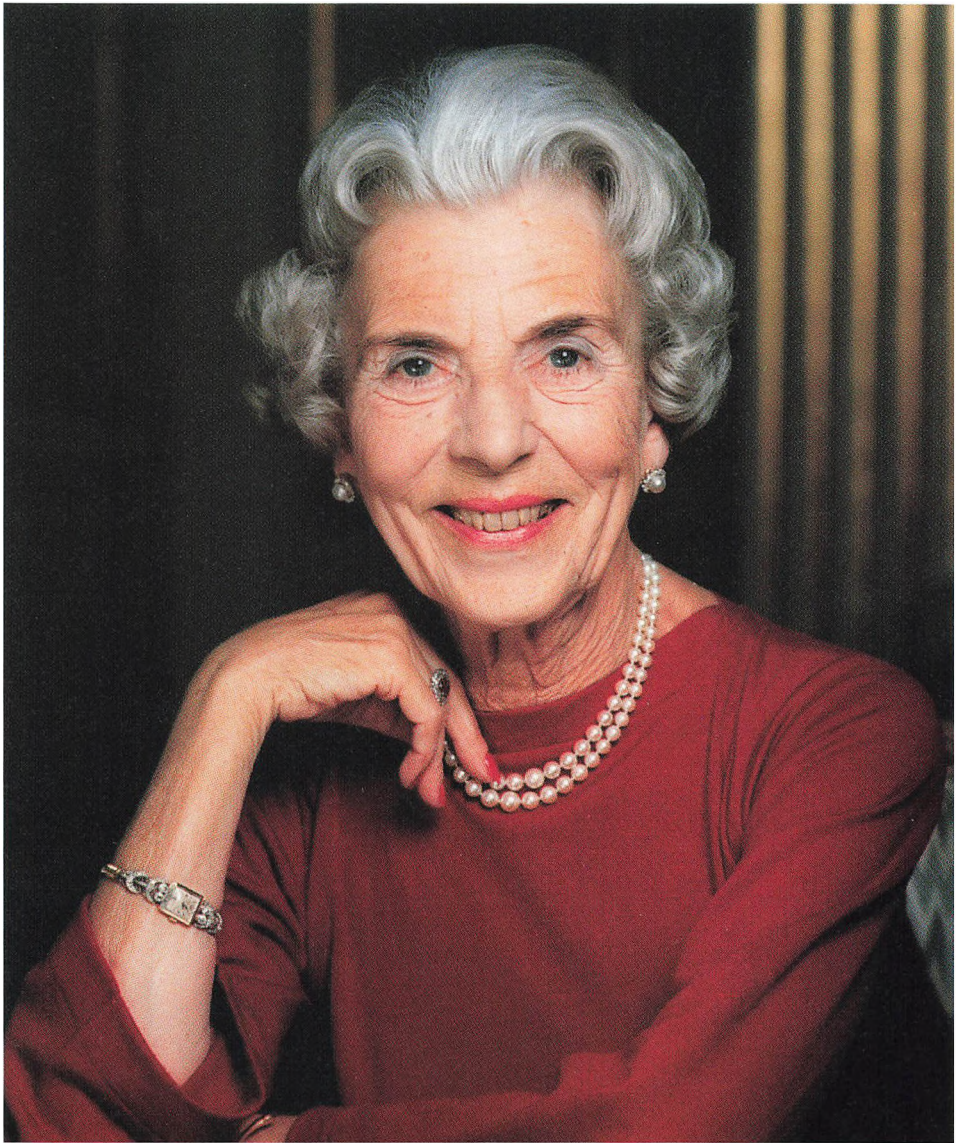
Unavngivet billedmateriale hidrører fra
Amalienborg-Klubbens arkiv

Sats og tryk:

Velvilligst

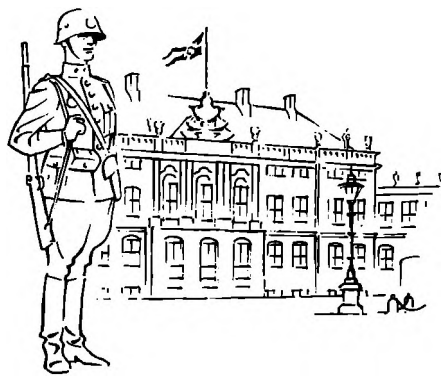
LUNA-Tryk ApS

København

HENDES MAJESTÆT DRONNING INGRID
Æresmedlem af Amalienborg-Klubben

(Foto: Rigmor Mydtskov. Fotograf for Hendes Majestæt Dronningen)

Frihed og fred er ingen selvfølge,
og heller ikke uden omkostninger.
Prisen kan være høj -

(Hendes Majestæt Dronning Margrethe 2)

*Kriminalassistent Frank Zorn
Amalienborg-Klubbens stifter og formand
1947-1997
Æresmedlem 1979*

For tre år siden, i september 1994, markerede Amalienborg-Klubben sammen med Buchenwaldklubben og Politipensionisternes Landsforening 50-års dagen for den tyske aktion mod det danske politi på en både værdig og festlig måde - ihukommende de tragiske følger af deportationen af et stort antal politifolk til de tyske koncentrationslejre, glæden over, at mange trods alt overlevede, og stoltheden af, at det tyske angreb på Kongens politivagt på Amalienborg mislykkedes.

Med anledningen udsendte Amalienborg-Klubben en ny, revideret udgave af bogen »På vagt for Kongen«, hvori vi søgte at belyse og fortælle om vor forenings baggrund, formål og virke.

I stedet for at lade denne bog genoptrykke, har vi valgt gennem nærværende lille skrift stadig at gøre opmærksom på vor existens og samle nogle af de facts, som har præget foreningens arbejde gennem de 50 år, Amalienborg-Klubben nu har lagt bag sig.

Når man ønsker at markere en forenings halvtredsårsdag, skal man naturligvis først og fremmest erkende, at et halvt sekel ikke er noget imponerende tal målt med historiens alen, men når vi ser tilbage på de utallige både store og små begivenheder, samt uforglemmelige oplevelser, årene har bragt, må vi konstatere, at også Amalienborg-Klubben har givet sit, omend beskedne, bidrag til besættelsestidens historie som en af de mange organisationer, der opstod i kølvandet af de fem mørke besættelsesår.

Når dertil kommer, at vi er en smule stolte af gennem den 20 måneder lange vagttjeneste for vort Kongehus at have opnået den højeste anerkendelse, lige som vi med et nært samarbejde med ligesindede foreninger, først og fremmest Frihedskampens Veteraner og Frihedsmuseets Venner, har kunnet glæde os over utallige betydningsfulde resultater, ønsker vi at benytte lejligheden til, omend sporadisk, at genfortælle Amalienborg-Klubbens »historie«.

Samtidig er der grund til at takke alle medlemmerne, og naturligvis først og fremmest de, som gennem bestyrelsesarbejdet sammen med undertegnede har taget del i foreningsarbejdet - uden samarbejde, forståelse, vilje og loyalitet kan intet lykkes - for, at vi er nået så langt, som vi er.

Kun fremtiden kan råde over, hvad der videre skal ske.

Endelig skal lyde en oprigtig tak til *alle*, som har gjort det muligt at udsende denne lille bog.

Den 11. november 1997.

Frank Zorn

Rigspolitichef Ivar Boye har glædet Amalienborg-Klubben med nedenstående forord til vort jubilæumsskrift:

Den 19. september 1944 opløste den tyske besættelsesmagt det danske politi. Alligevel lykkedes det for politiet at opretholde Kongens politivagt på Amalienborg og ved Sorgenfri Slot. I tiden fra den 19. september 1944 og til politiets genopstilling i maj 1945 var politivagten det eneste legale danske politi.

At Kongevagten blev forestået af danske politifolk havde nok en stor betydning for danskerne under besættelsen, idet Kongen stod som et symbol for et uafhængigt Danmark, ligesom Kongevagten signalerede, at der fandtes visse grænser for besættelsesmagtens indflydelse i vores land.

Samtidig synes jeg, at Kongevagten er et udtryk for det initiativ og den viljestyrke, som kendetegnede og stadig kendetegner dansk politi. Politiets og befolkningens modstand mod at opgive Amalienborgvagten kan have medvirket til, at besættelsesmagten valgte at lade Kongen beholde sit politi. Det er i de vanskelige tider, at der er behov for at udvise kreativitet og snarrådighed, og det var – og er – dansk politi i stand til.

Amalienborg-Klubbens stiftelse – og ikke mindst dens fortsatte eksistens efter nu 50 år – er yderligere et udtryk for et godt sammenhold og en udbredt kollegialitet som også er et af dansk politis kendemærker.

Således står Amalienborg-Klubben for en række af de gode ting, som karakteriserer dansk politi, og det er derfor en stor glæde for mig at få lejlighed til i forordet til dette jubilæumsskrift at lykønske Amalienborg-Klubben med 50-års jubilæet. Jeg vil dels gerne give udtryk for stor respekt for de politifolk, som for mere end 50 år siden på en god og positiv måde tog initiativ til etablering af Kongevagten, og jeg vil samtidig gerne ønske klubbens medlemmer alt vel fremover.

Boye
Rigspolitichef

*En kærkommen tak fra den netop
afgåede præsident for De Danske
Garderforeninger direktør,
oberstløjtnant Ivan Hermansen:*

De Danske Garderforeninger og Amalienborg-Klubben har mange berøringsflader, dette gælder ikke mindst i minder fra vagttjenesten på Amalienborg.

Det står klart i erindringerne, at vagten på Amalienborg betyder noget ganske særligt for de som er udvalgt til denne tjeneste.

De Danske Garderforeninger bringer en hyldest til Amalienborg-Klubben i anledning af 50-års jubilæet og siger samtidig tak til stifteren og formanden Frank Zorn for det gode samarbejde.

Ivan Hermansen
Præsident for De Danske Garderforeninger
Oberstløjtnant-R

*Hilsen fra formanden for
Frihedskampens Veteraner,
civilingeniør Knud Mølgaard.*

Som mangeårigt medlem af Amalienborg-Klubben og som nyvalgt formand for Frihedskampens Veteraner var det med glæde, jeg modtog opfordringen til at skrive et forord til foreningens jubilæumsskrift.

Som ordonnans for ledelsen af det illegale politi i Storkøbenhavn kom jeg jævnligt med meddelelser til politivagten på Amalienborg, og bedst i min erindring står nok min tur den 5. maj 1945. Fra jubelen og mylderet ude i byen kom man til en afspærret og øde Slotsplads, - og kontrasten var enorm; men man fik nogle øjeblikke til eftertanke og til at mindes de 5 mørke år med især datoerne: Den deprimerende 9. april, den opmuntrende 29 august, den ret chokerende, men egentlig ikke overraskende 19. september og den lyse 4. majaften.

At jeg blev medlem af Amalienborg-Klubben, kan jeg takke formanden for, og at det lige siden har været mig en glæde at deltage i Klubbens liv med dens keglespil, lotterier, pølseborde og udflugter m.m., vil jeg gerne takke formanden, bestyrelserne og de altid veloplagte medlemmer for.

Klubben har vel efterhånden sin vigtigste mission som socialt værested for medlemmerne, og det er med vemod, man vel må se i øjnene, at det ifølge naturens orden er ved at være sidste udkald. Men indtil da: Tak og til lykke med både formandens og Klubbens jubilæum.

Knud Mølgaard

*Formanden for foreningen
Frihedsmuseets Venner,
direktør, cand.jur. Poul Lynggaard,
bringer denne lykønskning:*

Den 11. november 1997 er det 50 år siden Amalienborg-Klubben blev stiftet, men allerede 4 år tidligere - den 6. oktober 1943 - indskrev klubbens medlemmer sig i Danmarks historie, da de overtog vagttjenesten på Amalienborg og Sorgenfri. Politivagten blev etableret efter tyskernes brutale overfald og afvæbning af det danske militær - herunder Livgarden.

Den 19. september 1944, da tyske tropper angreb Amalienborg, viste den effektive - og veldisciplinerede politivagt, den var opgaven voksen. Det tyske angreb blev slået tilbage. Politivagten havde vist, at det nytter at kæmpe. Alle der har oplevet den 19. september 1944 husker glæden over denne sejr midt i forfærdelsen over det danske politis skæbne.

Da Amalienborg-Klubben blev stiftet, var det fortrinsvis for at bevare sammenholdet og ånden som skabtes under vagttjenesten ved De Kongelige Slotte. Men Amalienborg-Klubben har udviklet sig til meget mere. Gennem information og engagement er Amalienborg-Klubben blevet et levende element i bevarelsen af de værdier, der blev skabt under besættelsen.

Gennem årene har Amalienborg-Klubben modtaget mange tilkendegivelser, men den der har varmet mest er fra den daværende chef for Den Kongelige Livgarde, oberst J. Schousboe, der i anledning af Livgardens 325 års jubilæum i 1983 udnævnte Amalienborg-Klubben til »Livgardens årgang 1944«. Smukkere minde findes næppe.

Frihedsmuseets Venner har i 25 år haft et godt og frugtbart samarbejde med Amalienborg-Klubben. Vi er taknemmelig for den store støtte, inspiration og hjælp, vi har modtaget fra Amalienborg-Klubben og dens formand.

Frihedsmuseets Venner ønsker Amalienborg-Klubben hjertelig til lykke med de 50 år.

Held og lykke fremover. Vi glæder os til et fortsat godt samarbejde.

Poul Lynggaard
formand

II

Alle mine fremtidsdrømme sank i
grus i løbet af få minutter.

(Kornetelev ved Bredebro 9. april 1940)

TIL DET DANSKE FOLK

Tyske Tropper har i Nat overskredet den danske Grænse og har gjort Landgang forskellige Steder. Den danske Regering har under Protest besluttet at ordne Landets Forhold under Hensyn til den Besættelse, som har fundet Sted, og i Henhold hertil kundgøres følgende:

De tyske Tropper, der nu befinder sig her i Landet, træder i Forbindelse med den danske Værnemagt, og det er Befolkningens Pligt at afholde sig fra enhver Modstand overfor disse Tropper. Den danske Regering vil forsøge at sikre det danske Folk og vort Land imod de af Krigsforhold følgende Ulykker og opfordrer derfor Befolkningen til rolig og behersket Holdning overfor de Forhold, som nu er opstaaet. Ro og Orden maa præge Landet, og loyal Optræden maa udvises overfor alle, som har en Myndighed at udøve.

København, den 9. April 1940.

Christian R. / *Th. Stauning.*

Under disse for vort Fædreland saa alvorlige Forhold opfordrer jeg alle i By og paa Land til at vise en fuldtud korrekt og værdig Optræden, da enhver uoverlagt Handling eller Ytring kan have de alvorligste Følger.

Gud bevare Dem alle. Gud bevare Danmark.

Christian R.

Amalienborg, den 9. April 1940.

Tyske bombefly over Amalienborg om morgenen den 9. april 1940.

(Foto: Frihedsmuseet)

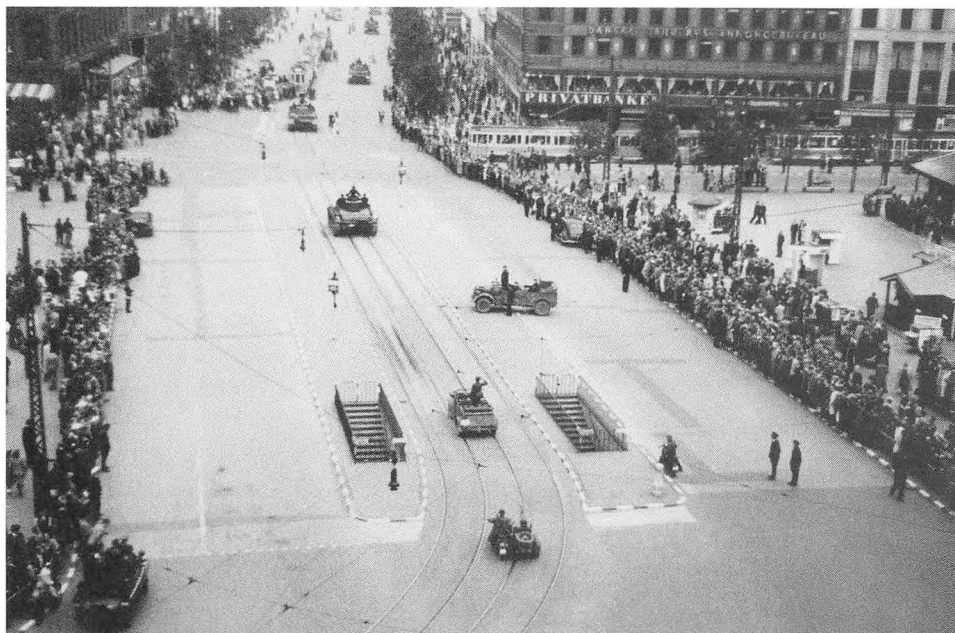
Den 9. april 1940 gled en mørk skygge sammen med de sorte bombemaskiner hen over Danmark, og ikke uden grund står denne dato skrevet med særlig skrift i vor nyere tids historie.

Begivenhederne ude omkring i verden i tiden forud havde – ikke mindst siden magtovertagelsen i Tyskland i 1933 – vendt vore blikke opmærksomt mod vore sydlige naboer. Alligevel kom denne dag som et chok for det lille Danmark, og man har siden spurgt sig selv: Kunne det have været undgået?

Mange har villet, men ingen har vel rigtig ønsket at fælde dom. Der skulle i hvert fald gå en rum tid, efter at vore «beskyttere» havde fået fodfæste på dansk grund, førend vi virkelig vågnede op til dåd og gik til samlet modstand, efter at den spirende modstandsvilje hos det danske folk blev forenet i en organiseret frihedsbevægelse, der takket være modige og fremsynede gode danske mænd og kvinder kunne vinde anerkendelse i videre kredse – også hos vore allierede.

Men først 3 år efter besættelsen kom dette først for alvor til kende, nemlig den 29. august 1943, da tyskerne i de mørke nattetimer overrumplede det danske militær, og hvor den beslutsomme og ærefulde sænkning af den danske flåde blev signalet til en virkelig stillingtagen i det danske samfund og et klart nej såvel fra officielt hold med regeringens tilbagetræden som fra menigmand til vore undertrykkere, og som endelig skabte den virkelige baggrund for modstandsbevægelsen herhjemme.

Tyske tanks »paraderer« på Rådhuspladsen i København den 29. august 1943.

(Foto: Frihedsmuseet)

Foruden at få betydning af langt mere vidtrækkende karakter blev begivenhederne *den 29. august 1943* også den indirekte årsag til oprettelsen af politiets kongevagt, idet det danske forsvar var berøvet sine funktioner, og besættelsestropperne havde overtaget den militære vagttjeneste overalt i landet og indført undtagelsestilstand med deraf følgende restriktioner og provokationer – lykkedes det at bøde lidt på denne plet på Danmarks ære ved med hurtig handling på embedsmandsplan at etablere en dansk kongevagt lagt i politiets hænder. Den sorte politiuniform var derefter alene tilbage udadtil på vagt ved de kongelige slotte Sorgenfri og Amalienborg lige til besættelsens ophør.

Med oprettelsen af Danmarks Frihedsråd samme efterår blev den danske modstandsbevægelse den retningsgivende faktor, som man både herhjemme og ikke mindst i udlandet havde ventet så længe på, og med den tiltagende aktivitet på »hjemmefronten« fik vi genoprettet respekten for Danmarks stilling i krigens store spil med kulminationen i sommeren 1944, hvor sabotager hørte til dagens (eller nattens) orden, og hvor de landsomfattende spontane folkestrejker ikke lod besættelsesmagten i tvivl om, hvad det overvejende flertal af den danske befolkning ønskede.

Resultatet udeblev da heller ikke, og den *19. september 1944* blev den sidste rest af lovlig myndighed i landet fjernet ved aktionen under dække af falsk luftalarm mod det danske politi med arrestationer og deportationer i kølvandet – tilstande uden sidestykke i vort lands historie!

Den 19. september 1944 befandt Politikens kendte fotograf Tage Christensen sig på Amalienborg, hvor han fik lejlighed til at tage ovenstående billede af politifolkene bag sandsækkene i Kolonnaden ved Amalienborg under kampen mod tyskerne. Medens angriberne led store tab, havde Politivagten »kun« tre sårede, deriblandt palæforvalteren Chr. Schlichtkrull, der blev hårdt såret i kampens sidste minutter.

Takket være enestående hjælp fra gode borgere, der gennem besættelsestidens første mørke år havde lært og forstået solidaritetens, hjælpsomhedens og modstandsviljens betydning, modstod man ethvert forsøg på at røre ved kongens politivagt på Amalienborg på denne dag, hvor kreaturvognene bragte deres last af tilfangetagne politifolk fra store dele af landet på vej mod KZ-lejrenes rædsler, hvorfra alt for mange aldrig skulle vende tilbage.

Episoden omkring Amalienborg Slot fik vel aldrig sin forklaring. En kendsgerning er det, at tyskerne bøjede sig for den danske modstand, og Kongens vagtstyrke blev på sin post indtil krigens ophør og blev udbygget og organiseret med alle eventualiteter for øje – og takket være sædvanlig tysk grundighed (og lidt dansk snedighed) oven i købet velsignet med autoriseret tilladelse til at bære våben – en særdeles kærkommen hjælp for hver enkelt i det videre arbejde i de »underjordiske« politigrupper, der intensiveredes mere end nogensinde.

Det tyske angreb mod politiets Amalienborg-vagt den 19. september 1944 kostede tyskerne omkring 20 dræbte og det dobbelte antal sårede.

Her diskuterer beboere i Amaliegade dagens hændelser – medens to faldne tyske marineinfanterister stadig ligger på gaden.

Men at det lakkede mod enden stod efterhånden klart for enhver. Den allierede fremrykning på alle fronter beseglede sammenbruddet i foråret 1945, og kapitulationen kom med den så længselsfuldt ventede 5. maj 1945, dagen hvor et enigt folk kunne modtage befrielsesbudskabet efter de »fem forbandede år«, og hvor kongeflaget igen kunne gå til tops over et frit Danmark.

Men vi kan ikke tale om besættelsestiden uden at lade vore tanker gå til dem, som måtte betale for vor frihed og bøde med deres liv for, at vi andre kunne leve videre.

Soldater og civile, politifolk og medborgere af anden race og nationalitet, søfolk såvel som modstandsfolk til lands, til vands og i luften; alle måtte betale hver sin del. Og selv om vore venner i lande, som delte fælles sag med os i krigens bitre år, kunne opvise flere fold på tabslisterne, betød hvert enkelt tab et savn for dem, som blev tilbage. Heller ikke Politiets Amalienborg-vagt gik fri; men måtte betale sin pris – endda i befrielsens stund, hvor politibetjent Arvid Georg Andersson fra Politiets Amalienborg-vagt og korporal Paul Møllgaard fra Livgardens modstandsgrupper blev dræbt.

Det er blandt andet derfor, at vi må forsøge at fortsætte sammenholdet, prøve at lade hinanden forstå, at det stadig kan nytte at gøre modstand og prøve at sige til os selv og til enhver, som gider at høre derpå: det må aldrig ske igen.

Under den tyske fremrykning gennem Amaliegade den 19. september 1944 skød de ejendommen Amaliegade 39 i brand med det resultat, at hele bygningen udbrændte.

Mere end 50 år er nu gået siden fredsslutningen, og det skal indrømmes, at ikke alt tyder på, at vi er blevet så meget klogere. Uanset hvor vi vender blikket, møder vi ufred, sult og nød – ja, et eller andet sted på kloden har der fortsat været krig – også i de forløbne 50 år.

Men vi må ikke slippe troen på, at det kan nytte at kæmpe imod undertrykkelse og aggression. Der kan sættes ind på mange forskellige fronter, det behøver jo nødvendigvis ikke at være med våbenmagt – gensidig hjælp og oplysning er vel nogle af midlerne.

Vi mindes dagligt om, at man verden over mere end nogensinde har behov for bistand. Også herhjemme kunne vi måske af og til trænge til at få genopfrisket sammenholdets og solidaritetens betydning. De, der er opvokset i efterkrigstidens velstand, forstår det måske ikke, derfor må vi andre med vort eksempel prøve at råde bod herpå, kammerater med mén fra besættelsestidens nervepres eller KZ-lejrenes pinsler kan vel stadig bekræfte dette.

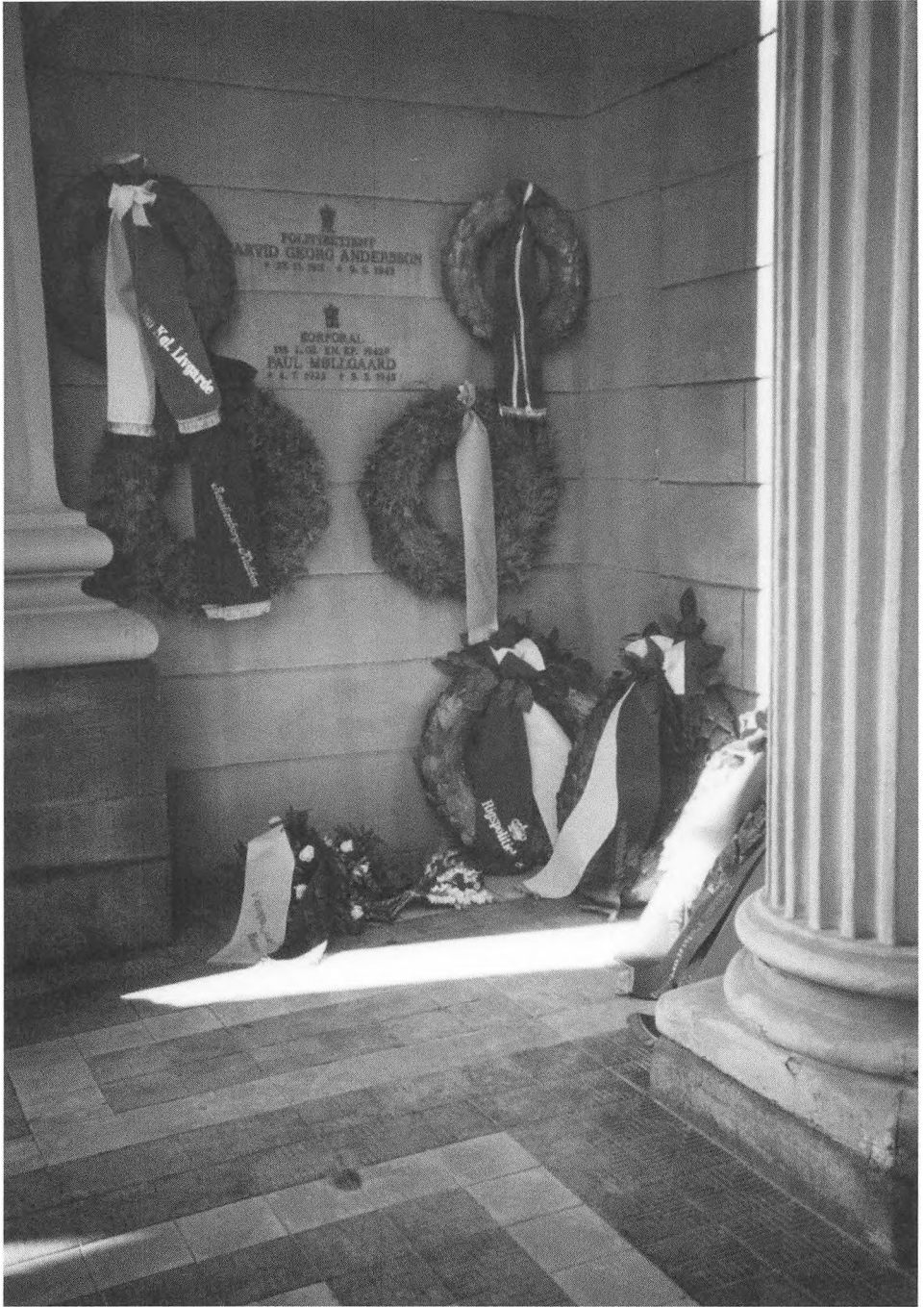
Og her mener vi, at Amalienborg-Klubben i samarbejde med ligesindede større eller mindre organisationer, skabt af de særlige forhold under krigen, fortsat har sin berettigelse. Derfor prøver også vi efter evne at give vort besyv med i samarbejdets og oplysningens tjeneste.

På de efterfølgende sider vil man kunne læse hvordan.

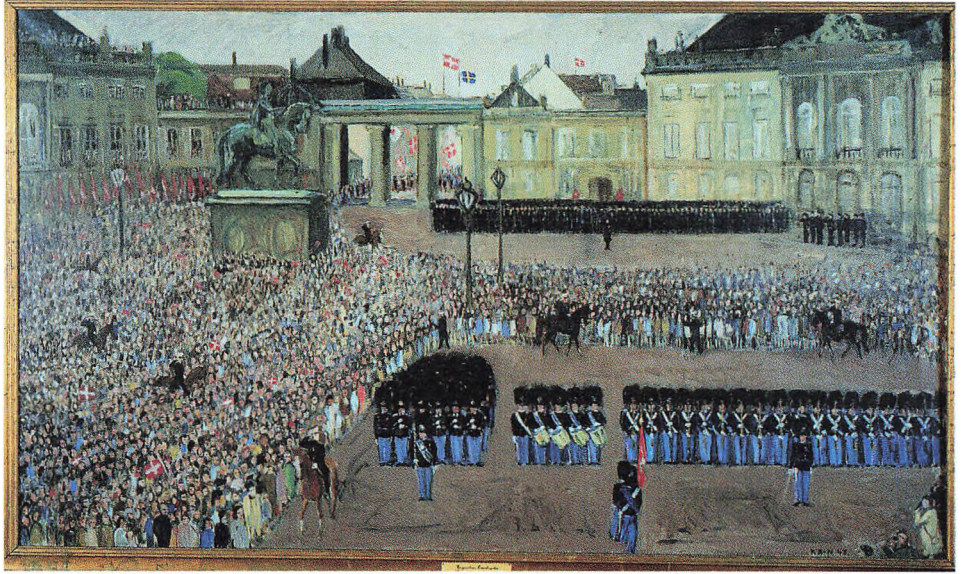

*Politifolk og Civilforsvarsfolk på barrikaden i Amaliegade den 5. maj 1945.
Midt i billedet til højre vagtlederen, politikommissær M. Nielsen-Ourø.*

(Foto: Frihedsmuseet)

Et af de seneste billeder af mindevæggen i Kolonnaden ved Amalienborg for politibetjent Arvid Georg Andersson og korporal Paul Møllgaard, kranse- og blomstersmykket på 50-års dagen for Danmarks befrielse den 5. maj 1945.

Det har været påstået, at ingensinde før eller senere har der været så mange mennesker på Amalienborg Slotsplads, som den 10. juni 1945, da Den Kongelige Livgarde afløste Politiets Amalienborg-vagt efter politiets 20 måneders vagtjeneste for det danske Kongehus, nogle nævner tallet 100.000.

Ovenstående maleri af kunstneren Knud Raaschou-Nielsen, mangeårig tegnelærer på Sorø Akademi og selv aktiv modstandsmand, giver et særdeles levende indtryk af det enorme menneskehav.

Foran Christian den IX's Palæ paraderede en række foreningsfaner, medens Politivagtens 250 mand store vagtstyrke var linet op foran vagten ved Kolonnaden klar til afløsning.

På trappen til Christian den VII's Palæ hilser den samlede politiledelse fanemarchen med den kst. rigspolitichef K. Begtrup-Hansen i spidsen, efterfulgt af politimester, senere politidirektør i København, Aage Seidenfaden, politiinspektør Einer Møllerup, vicerigspolitichef Arthur Dahl, vice-politiinspektør J. P. Schou, leder af det illegale politi under besættelsen, politimester Ejnar Reinstrup og politikommissær Svend Gredsted, samt palæforvalter Chr. Schlichtkrull, der blev hårdt såret under kampen den 19. september 1944.

Den Kongelige Livgardes vagtafløsning har netop taget opstilling foran Christian den VIII's Palæ, det daværende Residenspalæ, under kommando af kaptajn Kield greve Brockenhuus-Schack og med den navnkundige stabstambour Sevel foran musikkorpset, medens fanen, der var blevet egenhændigt udleveret af Hans Majestæt Kong Christian X, bliver ført til fløjen af kaptajnløjtnant H.S. Krarup.

Bemærk de mange tilskuere på palæets tag samt det beredne politi rundt på pladsen, et islæt, der har været savnet i mange år, men som måske vender tilbage.

III

Man har valget mellem vanære -
eller krig.

(Winston Churchill)

et er lidt af et paradox, at Amalienborg-Klubben er opstået af ruinerne efter anden verdenskrig.

For Europas fremtid blev Hitlers magtovertagelse i 1933 ikke alene i Tyskland, men i en lang række lande, begyndelsen til en epoke i verdenshistorien, som ingen i deres vildeste fantasi havde tænkt sig mulig.

Med løfter om afskaffelse af arbejdsløsheden og tilbud om en Folkevogn til alle tyske familier og med støtte i ryggen af sine SS- og SA-tropper formåede den nye »fører og rigskansler« at tænde et håb blandt skeptikere såvel indenlands som visse steder i Europa. Det var et tilsyneladende intetanende folk, der mere eller mindre modvilligt lod sig underkaste en sindssyg persons psykologiske kraft – lidet anende, at de samtidig underskrev en attest på et kommende ragnarok, betalt med millioner og atter millioner menneskeliv.

Vi husker alle billedet af den britiske premierminister Neville Chamberlain, som efter mødet med Adolf Hitler i München i 1938 med papiret viftende i hånden udtalte, at nu var der sikret »fred i vor tid«.

Kun naive eller i bedste fald godtroende mennesker lod sig lokke af disse hule løfter, alt imedens den tyske krigsmaskine rullede gennem Europa i et forfængeligt håb om at skabe et »Stortysk Rige«, og hvor Danmark »slap« nådigt i forhold til mange andre lande med fem års besættelse.

Erik Henningsens maleri fra 1901: Urolige Tider (Privateje).

Gennem det tyvende århundrede har arbejdskampe, to verdenskrige og adskillige demonstrationer skabt uundgåelige konfrontationer mellem befolkningen og politiet. Ovenstående billede kunne udmærket illustrere de seneste års begivenheder i dagens Danmark, hvis ikke politiuiformerne sagde noget andet.

Hitlers ønske om »Lebensraum«, parret med et sygeligt jødehad, er velkendt af alle de, som kom til at opleve den tyske besættelse af Danmark, hvor den danske regering bøjede sig for overmagten og valgte samarbejdspolitikken i stedet for, som i vort naboland Norge, at forsøge en måske håbløs, men helhjertet modstand.

Nogle af gidslerne i den for Danmark så håbløse situation blev først og fremmest det danske politi, som mere eller mindre frivilligt måtte efterkomme regeringens bud om loyalitet over for besættelsesmagten - eftersøgningen af de danske kommunister efter kommunistloven af 22. juni 1941, jagen på de engelske (og danske) faldskærmsagenter og anholdelse af danske sabotører efter direkte ordre fra landets statsminister taler deres eget tydlige sprog.

Mere end tre år skulle gå, førend det slumrende Danmark vågnede, og den stigende modstandsbevægelse tvang den danske regering til at sige nej til videre »samarbejde« med besættelsesmagten med undtagelsestilstand og internering af den danske hær og flåde i kølvandet den 29. august 1943.

Denne meget betydningsfulde dato under hele besættelsen fik samtidig den konsekvens, at bevogtningen af de militære installationer, herunder de kongelige slotte Sorgenfri og Amalienborg, blev overtaget af den tyske værnemagt.

Men skændslen kom heldigvis kun til at vare i omkring fem uger, da det lykkedes en snu departementschef i justitsministeriet at overbevise den tyske Overkommando om, at det danske politi i stedet kunne overtage vagten for den kongelige familie, hvilket skete den 6. oktober 1943 og varede i omkring 20 måneder indtil den 10. juni 1945.

Denne helt enestående epoke i dansk politis historie kom med sine både tragiske, spændende og opløftende hændelser til at danne grundlaget for den forening, som senere skulle danne en sammenslutning af de politifolk, som havde stået på vagt om den danske konge og hans hus i besættelsens sidste svære år, Amalienborg-Klubben.

Men baggrunden for det hele er og bliver naturligvis det danske politis skæbnedag den 19. september 1944.

Mange af de politifolk, som den dag blev anholdt og transporteret til de tyske koncentrationslejre, lider den dag i dag af eftervirkningerne deraf og de efterladte af savn, som aldrig kan genoprettes, og lad os samtidig slå fast, at den lille håndfuld på omkring 50 politimænd, som tilfældigvis havde vagten på Amalienborg den 19. september, aldrig har ønsket at blive betragtet som helte - tværtimod gjorde de kun deres pligt på deres post som vagt for den danske konge og hans hus.

Meget er sagt og skrevet om denne dag, men bedst er det måske kommet til udtryk af den daværende redaktør af FV-Bladet Per Amby i anledning af 25-års mindedagen den 19. september 1969; ord, som fortjener at blive stående:

Under dække af en falsk luftalarm indledte tyskerne den 19. september 1944 - for 25 år siden - den længe ventede aktion mod det danske politi.

Besættelsesmagten gav hermed nazistiske håndlangere og kriminelle elementer fri bane til at udføre deres lyssky handlinger – en for et demokratisk retssamfund utålelig situation.

En sådan situation gav anskuelsesundervisning i, hvad det vil sige at være det lovlige politi foruden. Den utryghedsfornemmelse, som fulgte i kølvandet heraf, kunne man ønske de, der i dag skræpper op om »polititerror« og »politivold«, havde haft lejlighed til at opleve på nært hold. Så kan det være, de ville dæmpe tonen ned og fandt en fornuftig plads i det samfund, de ikke uden videre kan melde sig ud af.

Vi er mange fra besættelsetiden, der står i taknemmelighedsgæld til det danske politi for den positive indsats det øvede over for landsmænd på flugt fra besættelsesmagten. Vi er mange, der i dag skylder danske politifolk vort liv.

Vel var der også i politiets rækker, som andre steder i vort samfund, enkelte brådne kar. Det berettiger imidlertid ikke til at slå alle over en kam. Der var også nazistiske forfattere og advokater, uden at nogen af den grund med nogen ret 25 år senere kunne finde på at betegne forfatter- eller advokatstanden som nazistisk.

Den 19. september for 25 år siden blev 2.184 danske politifolk anholdt af besættelsesmagten. 1902 blev deporteret til tyske koncentrationslejre. Herhjemme interneredes samtidig 282 mand.

Under bele besættelsen blev i alt 2.633 politifolk anholdt og gennem kortere eller længere tid anbragt i fængsler og koncentrationslejre her og i Tyskland. 142 mand mistede livet som en direkte eller indirekte følge af besættelsen, og 16 er senere afgået ved døden på grund af sygdomme, de pådrog sig i forbindelse med besættelsen.

Politiet bar sin del af den byrde, besættelsen var for det danske folk. Vore tanker går på denne mindedag til de mange, der drog deres sidste suk i fængsler og fangelejre, til dem, der døde foran tyske geværmundinger, eller faldt for snigmorderes kugler.

De kæmpede side om side med modstandsbevægelsen. Kampen på Amalienborg slotsplads den 19. september, er nu gået over i historien. Og det skal ikke glemmes, at det var danske politifolk, der fra den dag ene stod vagt om besættelsetidens danske symbol: kongen, indtil befrielsen.

Mindet om politiets indsats hører med i billedet af Danmark under besættelsen. Det blev sat på en utaknemmelig opgave. Men den blev løst. Det skylder vi vore politifolk at sige tak for.

IV

Et menneske, der aldrig gør fejl,
ville ikke være til at holde ud.

(Skibsreder Mærsk Mc-Kinney Møller)

Der skulle gå et par år efter befrielsen, førend Amalienborg- og Sorgenfri-politifolkene blev samlet i en organisation.

Efter nogle velmente forsøg fra forskellig side, bl.a. et stort anlagt møde den 8. maj 1946 i Arbejdernes Forsamlingsbygning i Rømersgade i København, hvor tanken om oprettelsen af en sammenslutning af Amalienborg- og Sorgenfri-politifolk blev drøftet, men desværre ikke ført ud i livet, tog politibetjent Frank Zorn et nyt initiativ og prøvede at samle et udsnit af Kongevagtens personale i Frederiksberg Selskabslokaler i Allégade 10 den 11. november 1947, og Amalienborg-Klubben var hermed en realitet.

På det stiftende møde i Frederiksberg Selskabslokaler. Allégade 10, blev ovenstående billede taget af de fremmødte.

Forreste række fra venstre: Harry Kjellberg Pedersen, Verner Enderslev, Henry Clausen, Poul Schmalz, Ib Holten-Quistgaard, Helge Nørregaard, Erik Rambøj, Allan Hallstrøm og Victor Lassen.

Næste række: Johan Kanding, Carl Olsen, Svend Plambech, Erik Menke, Børge Jensen, Mogensen, Curt Larsen (senere Bratfort), Madsen, Einer Nielsen, Ole Hølse Olsen, Bernhard Westergaard, Otto Brandt Knudsen, Jens Olsen, Børge Johansen, Mogens Larsen og Kristian Skaarup.

Øverst Frede Andersen, Frank Zorn og Anders Knudsen.

Af disse kom Zorn, Hallstrøm, Clausen og Rambøj sammen med Christian Vildbrad til at danne den første bestyrelse.

I disse historiske lokaler, hvor bl.a. Storm-P. har haft sin gang, har vi, med enkelte afbrydelser, gennem alle årene holdt til. Vi har således stadig vort årlige keglespil på de gamle keglebaner, som sikkert kunne fortælle om mangt et bravalla-slag, udkæmpet efter en god forkost.

Ved det stiftende møde blev Frank Zorn valgt som formand, et hverv han har haft uafbrudt gennem de forløbne 50 år.

Den første bestyrelse kom herudover til at bestå af Christian Vildbrad, Johan Kanding, Henry Clausen og Erik Ramhøj.

Kontingentet fastsattes til 6,00 kr. pr. halvår.

Vor første ordinære generalforsamling holdtes den 2. april 1948 i Garderforningens daværende lokaler i Amaliegade 10 i København. Her blev klubbens første love, der med få ændringer er gældende den dag i dag, samtidig vedtaget.

Det var naturligt, at vore første handlinger som forening var, at vi i 1948 og 1949 lagde krans på politibetjent Arvid Anderssons grav på Bispebjerg Kirkegård på hans dødsdag den 9. maj, og lige siden den 5. maj 1950 har vi haft vor højtidelighed i Kolonnaden ved Amalienborg sammen med Garderforningen i København.

De første år lagde vi en krans på politibetjent Arvid Georg Anderssons grav på Bispebjerg Kirkegård, og fra den 5. maj 1950 har vi hvert år den 5. maj mindet vore to døde i Kolonnaden ved Amalienborg.

Den 19. september 1948 arrangerede vi den første sammenkomst med damer i Restaurant »Den Sorte Gryde« på Åboulevarden i København, der var vort kontaktsted i den politiløse tid.

Programmet bestod af en tre retters menu med kaffe, foredrag af Amalienborg-Vagtens leder politikommissær Martin Nielsen-Ourø, dans og underholdning. Kuvertpris 7,00 kr. De forløbne 50 år har også ændret ikke så lidt på denne side af sagen.

Selv om det var nærliggende at skabe en selskabelig forening, har det først og fremmest været intentionerne at leve op til de idealer, som skabtes under besættelsens fem mørke år.

Derfor var det naturligt, at Amalienborg-Klubben blev optaget i Samrådet for Frihedskampens Veteraner den 16. april 1952, hvilket efterfølgende gav klubbens formand sæde i Frihedskampens Veteraners præsidium i 1961, hvor han samtidig har bekædt poster som formand for forretningsudvalget, blad- og informationsudvalget samt fredningsudvalget.

Navnlig de sidste har været særdeles arbejdskrævende, ikke mindst efter registreringen og fredningen af samtlige grave og mindesmærker landet over i 1965 og udsendelsen af bogen om de »Faldne i Danmarks Frihedskamp 1940-45« i 1970, som har haft hans store interesse.

Den 5. marts 1997 ønskede han af helbredsgrunde at trække sig tilbage fra Frihedskampens Veteraners præsidium, og som tak for 36 års virke blev han udnævnt til æresmedlem, medens han samtidig fortsatte som formand for det i 1996 oprettede Fredningsråd, der afløser FV's fredningsudvalg.

Året før var klubbens formand blevet udnævnt til æresmedlem af Frihedsmuseets Venner efter en årrække som bestyrelsesmedlem, de seneste som næstformand, samt bestyrelsesmedlem i Frihedsmuseets Venners Fond og Forlagsfond, hvor han stadig har sæde.

Amalienborg-Klubbens bestyrelse har gennem årene på forskellig måde søgt at tilgodese medlemmernes ønsker på vidt forskellige områder.

Derfor skulle det ikke komme til at mangle på en skovtur eller en rejse i årenes løb. Utallige er de mere eller mindre officielle arrangementer og højtideligheder, klubbens medlemmer har haft lejlighed til at deltage i gennem det forløbne halve sekel.

Det startede allerede i 1948 i al beskedenhed med en skovtur, hvor en bus med 40 glade deltagere kørte til Fredensborg - naturligvis skulle det være det første mål, vi kørte efter.

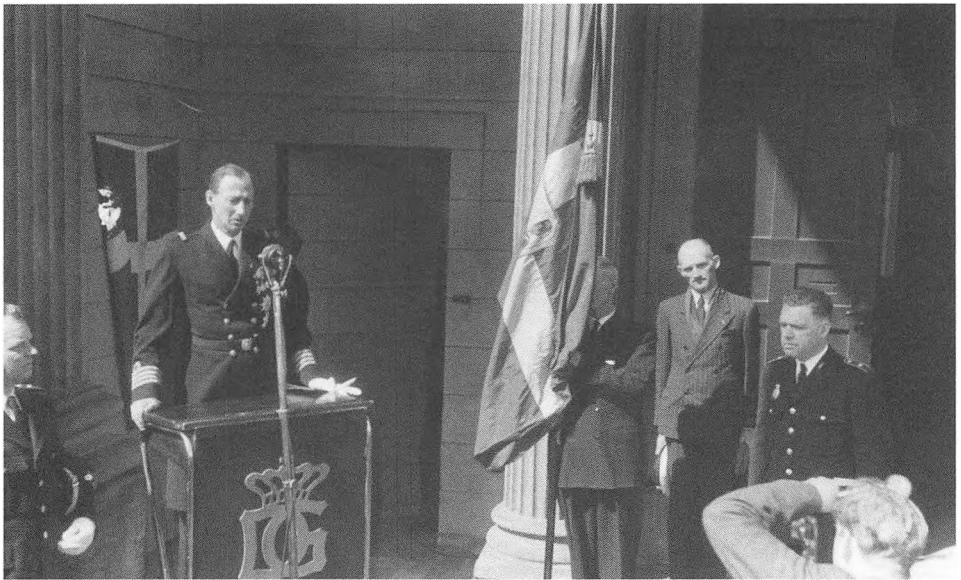
Mange flere og meget fjernere steder skulle følge derpå - det er næsten ugørligt at nævne dem alle.

Alligevel vil vi forsøge at genkalde i erindringen nogle af højdepunkterne i Amalienborg-Klubbens tilværelse - glade som sorrigfulde - og samtidig håbe på, at mange af medlemmerne på den ene eller anden måde kan genkende nogle af oplevelserne.

Den 4. maj 1952 kunne vi udføre klubbens første officielle handling, da Prins Knud afslørede mindevæggen, som med Hans Majestæt Kong Frederik IX's tilladelse blev anbragt i Kolonnaden ved Amalienborg for vore to døde kammerater.

En af vore første skovture gik til Nordsjælland med bus fra Wagons Lits-Cook.

Prins Knud afslører mindevæggen i Kolonnaden ved Amalienborg den 4. maj 1952.

Det blev en smuk højtidelighed, der overværedes af mange af klubbens og Garderforeningens medlemmer, politiledelsen, Røde Kors og repræsentanter fra Slottet, og under medvirken af Københavns Politi-Orkester og Sangkor, der aldrig siden har svigtet, når vi har haft vore arrangementer.

Der var taler af Prins Knud, Garderforeningens formand Robert Lamber og Amalienborg-Klubbens formand samt enken efter korporal Møllgaard, Grethe Møllgaard, medens der var opstillet et æreskompagni såvel fra Den Kongelige Livgarde som fra Københavns Politi.

Efter højtideligheden samledes man i Garderforeningens lokaler i Amaliegade som afslutning på en dag, som skulle blive indledningen til en lang række smukke og værdige arrangementer i klubbens historie.

Mange medlemmer har siden hvert år sammen med Amalienborg-Klubbens og Garderforeningens bestyrelse overværet vor lille højtidelighed ved mindevæggen den 5. maj.

Den 28. december 1952 døde vor højt respekterede Dronning Alexandrine, der, på trods af tysk afstamning, gennem hele besættelsen støttede Kong Christian den Tiendes holdning over for den tyske værnemagt.

Medlemmer af politiets Amalienborg-Vagt fik det ærefulde hverv sammen med Den Kongelige Livgarde at danne æresvagt i Christian den VIII's Palæ på Amalienborg, hvor dronningens kiste stod til bisættelsen den 4. januar 1953 i Christiansborg Slotskirke.

Her er politibetjentene Peter Chr. Kannerup og Paul Rasmussen på vej til afløsning.

Den 28. december 1952 døde vor højt respekterede Dronning Alexandrine. Vor gamle Konge Christian X var allerede død den 20. april 1947, et halvt år før, Amalienborg-Klubben blev oprettet.

Amalienborg-Klubben fik det ærefulde hverv sammen med Den Kongelige Livgarde at stå æresvagt den 2-3. januar 1953 i Christian den VIII's Palæ, hvor Dronningens kiste henstod indtil bisættelsen fra Christiansborg Slotskirke den 4. januar 1953, hvor klubbens formand repræsenterede Amalienborg-politifolkene.

Vort lille medlemsblad »Nyt fra AMALIENBORG-Klubben«, som udkom første gang ved nytårstid 1951, og som stadig trykkes i sin »illegale« form, kunne allerede i de følgende numre bringe artikler om de foran nævnte begivenheder, og bladet bruges stadig som et værdifuldt bindeled mellem klubbens bestyrelse og medlemmerne.

Den første redaktør af bladet var Henry Clausen, som blev efterfulgt af Ole Haugsted i redaktørstolen, og klubbens formand har nu i mange år også fungeret som bladets redaktør.

Deres Majestæter Kong Frederik IX og Dronning Ingrid modtages af fru Margit Zorn med blomster på klubbens store aften i Moltkes Palæ i København den 19. september 1954.

På billedet ses endvidere formanden og næstformanden Ole Haugsted.

Hans Majestæt Kong Frederik IX takker for udnævnelsen til æresmedlem af Amalienborg-Klubben på 10-års dagen den 19. september 1954.

Fra den store aften den 19. september 1954 i Moltkes Palæ i København. Forrest: Kongeparret, Prins Knud og Prinsesse Elisabeth. Endvidere bl.a. formanden, Margit Zorn, formanden for Garderforeningen i København Robert Lamber, kommandør Weilbach, justitsminister Hans Hækkerup, præsidenten for De Danske Garderforeninger Ove C. Bjerregaard, rigspolitichef K. Begtrup-Hansen, oberstløjtnant T. Hage, politimester E. Reinstrup, politidirektør Erik Seidenfaden, politiinspektør Mogens Wolff, politimester Willy Platou og oberstløjtnant Poul Henningsen.

Den 19. september 1954 - 10-års dagen for aktionen mod politiet - fik Amalienborg-Klubben sit »blå stempel« ved en stilfuld mindeaften i Moltkes Palæ i København, hvor Kong Frederik IX blev udnævnt til æresmedlem.

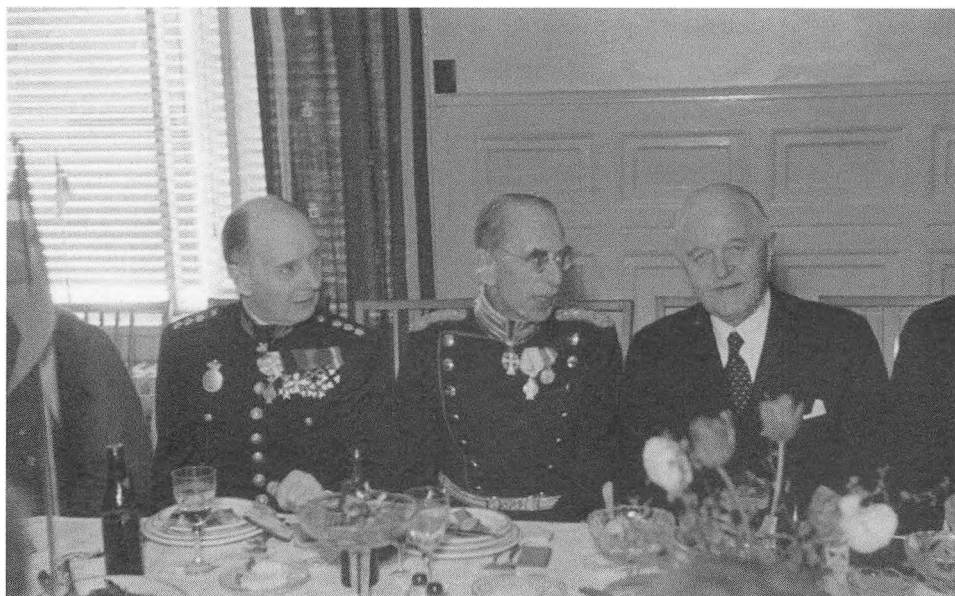
Udover Kongen og Dronning Ingrid, Arveprins Knud og Prinsesse Elisabeth var der repræsentanter for politiets ledelse, Den Kongelige Livgarde, Røde Kors og mange flere sammen med et meget stort antal medlemmer med damer.

Samme aften blev klubbens fane indviet af Arveprins Knud, oberstløjtnant Poul Henningsen og formanden, og vi havde den glæde, at Hans Majestæt Kong Frederik IX spontant besteg talerstolen og takkede os for vagten under besættelsen ved de kongelige slotte.

Der var kunstnerisk medvirken af skuespillerinde ved Det Kongelige Teater Karin Nellemose, kongelig kapelmusicus Børge Hansen spillede og kongelig kammersanger Marius Jacobsen sang. Hovedtalen holdtes af justitsminister Hans Hækkerup.

En aften Amalienborg-Klubben og dens baggrund værdig.

De første år lagde vi ellers ud med ture til Kronborg, Stevns Klint, Landskrona, Faxe, og med besøg på Kriminalmuseet, Det Kongelige Teater, Radiohuset, Nationalmuseet, og med sammenkomster i KB-Hallen, på Christiansborg og i Garderforeningen, lige som vi i flere år havde banco-spil på Kongens fødselsdag. Det sidste fandt dog sin overmand, da fjernsynet startede sine quiz- og sponsor-udsendelser, medens vi stadig har vort årlige keglespil.

Vore to æresmedlemmer politiinspektør Einer Møllerup og rigspolitichef Knud Begtrup-Hansen (fot. sammen med præsidenten for De Danske Garderforeninger oberstløjtnant Hage ved sammenkomsten efter højtideligheden i Kolonnaden den 4. maj 1952).

I de følgende år fandt vi flere og fjernere rejsemål, nogle i samarbejde med Frihedskampens Veteraner, og vore arrangementer til glæde for medlemmerne, både de officielle, og dem på det mere kammeratlige plan, blev flere og flere.

Også vort arbejde for at skaffe de afskedigede reservepolitibetjente fra Amalienborg-Vagten genansættelse eller arbejde intensivredes.

Det første affødte i øvrigt en artikel i Ekstra-Bladet den 28/9-1953 under overskriften: »Politiet afskediger Kongens beskyttere«, men de skiftende regeringer var utilbøjelige til at bevilge de fornødne penge, medens det lykkedes os at hjælpe en hel del af vore kammerater ansættelse i det private erhvervsliv.

Den 19. september 1953 udnævnte vi ved en lille højtidelighed i Garderforeningen i Amaliegade rigspolitichef Knud Begtrup-Hansen og politiinspektør Einer Mellerup til klubbens første æresmedlemmer som en tak for deres retlinede holdning under den tyske besættelse.

Vi markerede 10-års dagen for Den Kongelige Livgardes overtagelse af vagten på Amalienborg den 10. juni 1945 ved udsendelse af et lille skrift: »Der har vi den igen ...«, som beskrev vagtparadens historiske march gennem København fra Livgardens kaserne i Gothersgade til Amalienborg gennem tiderne.

*Generalforsamling i Vægtergården.
Politiinspektør Einer Mellerup »causerer».*

Den 21. maj 1957 besøgte Hendes Majestæt Dronning Elisabeth II Mindelunden i Ryvangen, hvor hun havde lejlighed til at hilse på en række danske modstandsfolk. Klubbens formand havde den ære at repræsentere os ved dette besøg.

Den 15. oktober 1957 blev Museet for Danmarks Frihedskamp indviet i Churchillparken under overværelse af en lang række repræsentanter for modstandsbevægelsen. Også en repræsentation fra Amalienborg-Klubben var indbudt.

Klubbens første »lille« fødselsdagsfest holdtes den 11. november 1957 på 10-års dagen for klubbens oprettelse i Vægtergården i København, hvor vi ved direktør J.P. Schou's mellemkomst har holdt mange møder og generalforsamlinger.

Vi har som bekendt den glæde at have den tidligere vice-politiinspektør og leder af det illegale politi under besættelsen som overordentligt medlem hos os.

Tronfølgeren Prinsesse Margrethe fyldte 18 år den 16. april 1958, og i den anledning var formanden på slottet med klubbens gave, et billede i gulddramme af Amalienborg-Vagten.

Den Kongelige Livgarde markerede 300-året for sin oprettelse den 30. juni 1958 ved en stor parade på Rosenborg Eksercerplads, hvor klubbens medlemmer med særlig tilladelse havde fået adgang.

Dagen forinden var formanden og kassereren til jubilæums-reception i officersmessen på Livgardens kaserne, en kærkommen indledning til et mangearigt og vedvarende tilhørsforhold til Den Kongelige Livgarde.

Under klubbens besøg på Sorgenfri Slot den 13. maj 1960 fik Arveprins Knud overrakt en original karabin fra Politivagten. Her undersøger han i overværelse af Prins Christian, Arveprinsesse Caroline-Mathilde og Prinsesse Elisabeth, om den skulle være ladet.

Arveprins Knud og Arveprinsesse Caroline-Mathilde havde sølvbryllupsreception den 6. september 1958 på Sorgenfri Slot, hvor klubbens formand med frue repræsenterede Amalienborg-Klubben, og den 13. maj 1960 blev klubbens medlemmer indbudt til et besøg på slottet i anledning af 15-året for befrielsen. Her blev vi modtaget af Arveprinsen, der fik overrakt en karabin fra Amalienborg-Vagten, Arveprinsesse Caroline-Mathilde, Prinsesse Elisabeth og Prins Christian.

Efter en rundgang på slottet og i parken var der frokost på Restaurant »Lottenborg«, hvor der var taler af Arveprinsen, politiinspektør Mellerup, Carl Olsen og formanden.

Den 25. maj 1960 modtog vi atter en kongelig invitation, denne gang til Kong Frederik IX's og Dronning Ingrid's sølvbryllupsreception på Fredensborg Slot og festforestilling i Det Kongelige Teater om aftenen, hvor formanden og frue repræsenterede klubben.

Dagen før havde formanden i Riddersalen i Christian den VII's Palæ overrakt Kongeparret klubbens sølvbryllupsgave, Johan Behrens maleri af Amalienborg-Vagten i vinteren 1944.

Maleriet har i mange år haft sin plads i forgemakket i Frederik den VIII's Palæ på Amalienborg.

Maleren Johan Behrens præsenterede ved en reception i Vægtergården den 22. maj 1960 sit maleri af Amalienborg Plads en vinteraften 1944 for medlemmerne, inden det blev overrakt som sølvbryllupsgave til Kong Frederik IX og Dronning Ingrid. Her sammen med klubbens næstformand Harry Kjellberg Pedersen.

Et af vore mere markante medlemmer Aage Dahl blev den 22. november 1962 fejret ved en stor fest hos Oscar Davidsen på Åboulevarden i København, bl.a. under overværelse af Prinsesse Birgitte af Bourbon-Parma.

Dahl var kendt og højt skattet af de københavnske trafikanter for sin helt uortodokse måde at få afviklet trafikken gennem mange år på Sct. Hans Torv med sin berømte, og frygtede, hvide stav, hvilket affødte, at formanden i sin hyldesttale udnævnte ham til »Trafikkens Toscanini«.

Niels Simonsen (1807-1885):

Danske infanterister trækker en kanonlavet ved tilbagetoget fra Dannevirke-stillingen 1864. (Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg, Hillerød)

Danskerne har altid haft en evne til at markere diverse mindedage, både de gode og måske også mindre lykkelige, til de sidste hører vel nok slaget ved Dybbøl den 18. april 1864.

100-års dagen belv markeret ved en stor folkefest bl.a. på Dybbøl Banke, hvor vi havde vor fane med Johan Kanding som fanebærer i faneborgen sammen med de øvrige foreninger.

Politiets 20-års mindedag den 19. september 1964 fik et særligt forløb.

100 medlemmer drog med båden til Århus, hvor en komité med vor provinsrepræsentant Victor Lassen i spidsen havde lagt et omfattende program for dagen. Efter modtagelse og reception på Århus rådhus blev deltagerne kørt rundt til Mindeparken og Christian den X's statue, hvor der blev lagt krans, hvorefter brygger Klæbel bød på frokost med hvad dertil hører på »Ceres«. Dagen sluttede med middag på »Frederiks Kro«, også her under givtigt forsæde af bryggeren.

På den vellykkede Århus-tur blev taget ovenstående gruppebillede af (fra v.) vor kunstneriske medarbejder Erik Rambøj, politiinspektør Einer Møllerup, den legendariske brygger Vagn Klæbel, »Ceres«, Århus, formanden, vagtlederen på Amalienborg Martin Nielsen-Ourø og vor provinsrepræsentant Victor Lassen, Århus.

Et virkeligt fint arrangement, som tjente vore Århus-medlemmer med Victor Lassen i spidsen til ære.

For øvrigt var Amalienborg-Vagtens leder Nielsen-Ourø samme dag i TV for at fortælle om mindedagen, medens klubbens formand blev interviewet i radioen.

Den 30. januar 1965 sendte den danske modstandsbevægelse tre flyvemaskiner med modstandsfolk fra Danmark til Sir Winston Churchills bisættelse i London. Klubbens formand var leder af en delegation fra klubben i den ene maskine, og Helge Jensen bar klubbens fane, der paraderede ved the Cenotaph, da den store statsmands kiste blev kørt til St. Pauls Cathedral.

Ved en sammenkomst på Rest. »Lottenborg« i Lyngby den 10. juni 1965 - på 10-års dagen for vagtovertagelsen på Amalienborg - blev Hans Kongelige Højhed Arveprins Knud udnævnt til overordentligt medlem af Amalienborg-Klubben. Også Arveprinsesse Caroline-Mathilde har senere modtaget samme udnævnelse.

Amalienborg-Klubbens fane var med, båret af Poul Vedelholt, da fire unge politibetjente den 25. september 1965 blev bisat under stor deltagelse fra Københavns Domkirke, efter at de otte dage forinden var blevet dræbt under udførelse af deres gerning.

1965 er året, hvor klubbens formand blev udpeget som formand for Frihedskampens Veteraners Frednings- og gravudvalg, og hvor man ved hen-

vendelse til samtlige borgmestre og kirkegårdsmyndigheder med god støtte fra Det Danske Spejderkorps påbegyndte registreringen af samtlige grave og mindesmærker fra besættelsestiden over hele landet. Et arbejde, som formanden gennem alle årene har fortsat med ildhu, og som i 1996 er overtaget af Frihedskampens Veteraners Fredningsråd under hans formandskab.

En stor begivenhed indtraf i Kongehuset den 10. juni 1967, da Tronfølgeren, Prinsesse Margrethe blev gift i Holmens Kirke med Prins Henrik. Nogle dage forinden var formanden blevet modtaget i bryllupsaudiens i Christian den VII's Palæ på Amalienborg, hvor han overbragte klubbens bryllupsgave, to sølvlysestager med inskription.

Også Dronning Anne-Marie og Kong Konstantin og Prinsesse Benedikte og Prins Richard er blevet betænkt ved deres bryllupper, henholdsvis i 1964 og i 1968.

Amalienborg-Klubben var repræsenteret ved et stort mindestævne i koncentrationslejren Auschwitz den 5. maj 1968 ved Johan Kanding med fanen.

En meget betydningsfuld dato under besættelsen var som bekendt den 29. august 1943. På 25-års dagen i 1968 åbnedes en udstilling på Frihedsmuseet, og om aftenen var der stort folkemøde på Rådhuspladsen i København med udenrigsminister Poul Hartling som hovedtaler, og hvor klubben havde arrangeret fakkelvagt. Begge steder var klubbens medlemmer mødt talstærkt op.

I forbindelse hermed arrangerede vi vor egen reception på museet den 19. september, også med stor deltagelse af vore medlemmer.

Arveprins Knud og lederen af Frihedsmuseet dr.phil. Aage Roussell fot. på 29. august-udstillingen.

Her var Arveprins Knud æresgæst og blev vist rundt på museet af lederen, dr.phil. Aage Roussell og formanden.

Ved samme lejlighed fik vi fem overordentlige medlemmer: kaptajn Troels S. Branner, politidirektør Eivind Larsen, vice-politiinspektør J.P. Schou og hofmarskal K.C. greve Trampe, samt hofchef, ambassadør Ebbe Munck.

Som en naturlig følge af begivenhederne omkring den 29. august 1943, hvor den tyske værnemagt, heldigvis kun for en 5-ugers periode, overtog vagten ved de kongelige slotte, kom oprettelsen af Politiets Amalienborg- og Sorgenfri-Vagt den 6. oktober 1943.

25-års dagen herfor skulle naturligvis markeres, og i den anledning mødte atter 100 af klubbens medlemmer på Sorgenfri Slot, hvor vi belv modtaget af Arveprins Knud og Arveprinsesse Caroline-Mathilde.

Efter en march-tur gennem Lyngby ad Politivagten gamle rute til modtagelse og reception på Lyngby rådhus afsluttedes med en hyggelig frokost på »Sophienholm«.

Også staten Israel ønskede at markere sig som en tak for Danmarks indsats i anledning af aktionen mod de danske jøder omkring den 1. oktober 1943 med en delegationsrejse til Israel den 10. oktober 1968, hvori deltog formanden som repræsentant for Amalienborg-Klubben.

I juli md. 1969 blev klubbens formand indvalgt i udvalget til erstatning til besættelsestidens fanger, der senere er afløst tildels af Neungammeforeningens Rekreations- og Hjælpekasse til fordel for Frihedskampens Ofre, hvor vi stadig er repræsenteret.

Endnu en gang skulle vi afholde en betydningsfuld mindedag: 25-års dagen for aktionen mod politiet den 19. september 1944.

Som på 10-års dagen var Moltkes Palæ rammen om en smuk og stilfuld aften med Kongeparret i spidsen for over 400 medlemmer og gæster fra politiet, Den Kongelige Livgarde, Frihedskampens Veteraner og mange flere. Om formiddagen holdtes en smuk højtidelighed i Kolonnaden.

Som ved tidligere lejligheder medvirkede Københavns Politi-Orkester og Sangkor med kongelig kammersanger Henry Skjær og operasangerinde ved Det Kongelige Teater Karen Heerup som solister.

Kongelig skuespillerinde Karen Berg læste en prolog, og Københavns Strygekvarter spillede. Der var taler af den fungerende justitsminister Erik Ninn-Hansen, rigspolitichef E. Heide-Jørgensen, overborgmester Urban Hansen, formanden for Frihedskampens Veteraner Svann Seehusen, formanden for Dansk Politiforbund Anton Dalsgaard og formanden.

Atter en aften, som Amalienborg-Klubben og dens bestyrelse havde stor ære af.

25-års dagen for befrielsen blev fejret med en tre-dages fest den 3., 4. og 5. maj 1970, hvori klubbens medlemmer havde rig lejlighed til at deltage. Det startede med en kammeratskabsaften i »Lorry« og på selve befrielsesdagen var der et stort anlagt møde om aftenen på Rådhuspladsen i København med fakkeltog, musik og sang. Der var taler af statsminister Hilmar Baunsgaard, medlem af Frihedsrådet, tidl. minister Frode Jacobsen og formanden for Frihedskampens Veteraner Svann Seehusen.

Fra højtideligheden i Kolonnaden ved Amalienborg i anledning af 25-års dagen for aktionen mod politiet ses fra v.: oberstløjtnant Kield greve Brockenhuus-Schack, major Christian Castenskiold, formanden for Garderforeningen i København Svend Stensler-Thomsen og sekretær Curt Bratfort.

Gæsterne afventer Majestæternes ankomst ved højtideligheden i Moltkes Palæ i anledning af 25-års dagen den 19. september 1969.

Fra v.: overborgmester Urban Hansen, politidirektør Peter Christensen, departementschef Eivind Larsen, rigspolitichef E. Heide-Jørgensen, f.g. justitsminister Erik Ninn-Hansen og formanden samt deres fruer.

Om morgenen den 5. maj lagde Hans Majestæt Kongen krans i Mindelunden i Ryvangen sammen med Amalienborg-Klubben og de øvrige modstandsorganisationer. Vi havde allerede dagen før haft vor højtidelighed i Kolonnaden ved Amalienborg.

Enkerne efter politibetjent Andersson og korporal Møllgaard, foran Kolonnaden ved Amalienborg den 4. maj 1970 sammen med Johan Kanding, Aslak Iversen og formanden.

Selve befrielsesdagen fejredes i øvrigt med en reception på Frihedsmuseet, hvor fredningen af besættelsestidens grave og mindesmærker blev præsenteret sammen med billedhuggeren Knud Nellemoses Fredningsmærke, bronzeplaquetten med frihedsfaklen, og hvor man samtidig kunne udgive bogen om de »Faldne i Danmarks Frihedskamp 1940-45«.

Dagen sluttede med en festforestilling i Det Kongelige Teater og en reception på Christiansborg.

Den officielle del af festlighederne var arrangeret af Statsministeriets 4. maj udvalg, hvoraf klubbens formand var blevet medlem året før.

Vi benyttede i øvrigt lejligheden til efterfølgende at arrangere vor »egen« 25-årsdag for Den Kongelige Livgardes overtagelse af vagten på Amalienborg den 10. juni 1945 ved en modtagelse af bestyrelse m.fl. hos Tronfølgerparret i Christian den IX's Palæ på Amalienborg, hvor formanden motiverede en overrækkelse af klubbens fane en miniature.

Den 30. juni 1970 sagde vi til lykke til De allieredes Danske Våbenfæller i anledning af deres 50-årsdag, hvor formanden og Aslak Iversen overbragte klubbens fane en miniature.

August Nielsen, Aslak Iversen og Helge Jensen repræsenterede os i dagene den 10.-12. juli ved genforeningsfestlighederne i Sønderjylland.

Den 13. september 1971 havde vore gode venner hos Luna-Tryk 25-års jubilæum. Formanden var naturligvis på pletten med vor lykønskning.

Den 14. januar 1972 døde vort høje æresmedlem Kong Frederik IX. Klubben fik det ærefulde hverv under ledelse af formanden at danne et æreskompagni på Amalienborg Slotsplads med 100 mand fra Amalienborg-Vagten sammen med en æresvagt fra Den Kongelige Livgarde under ledelse af major Christian Castenskiold, da Kongens bære skulle føres fra Amalienborg den 18. januar til Christiansborg Slotskirke. Et af de store, uforglemmelige øjeblikke i Amalienborg-Klubbens historie, som de, der kunne deltage, sikkert aldrig glemmer.

Dagen efter lagde formanden klubbens krans ved castrum doloris i Slotskirken, og den 24. januar repræsenterede han Amalienborg-politifolkene ved bisættelsen i Roskilde Domkirke, hvor vi også, som en af de få, havde fanen med i kapellet, båret af Poul Vedelholt med Aug. Nielsen som fanevagt.

Klubbens formand var i oktober måned 1972 leder af en enestående rejse arrangeret af Frihedskampens Veteraner til USA, hvori også klubbens med-

Amalienborg-Klubbens fane og Frihedskampens Veteraners foreningsbanner på Arlington under USA-rejsen i 1972.

Fanebærere var Aslak Iversen og Brian Harding Jensen.

lemmer kunne deltage, og hvor vi havde vor fane med, båret af Aslak Iversen, og hvor de 189 deltagere fik en fantastisk oplevelse, bl.a. med besøg i Det Hvide Hus og i Pentagon, festsaftener med veteranorganisationer, radioudsendelse, hvor formanden fortalte om Kongens vagt på Amalienborg, og hvor modtagelser og middage var legio, højtideligheden på Arlington ikke at forglemme.

1972 var også året, hvor vi den 11. november kunne fejre vor 25-års fødselsdag. Og det blev den, med en festsaften på Orchidé-Terrassen i Rødovre.

Atter havde vi den glæde at se Arveprins Knud og Arveprinsesse Caroline-Mathilde blandt de mange gæster og medlemmer til en mærkedag, som mange husker den dag i dag.

Efter at fanen var ført ind af Johan Kanding holdt formanden festtalen, og efter festmiddagen var der underholdning af sangerinden Rachel Rastenni og skuespiller ved Det Kongelige Teater Helge Kjærulff-Schmidt, efterfulgt af opvisning af »Raketterne« (FV's ungdomsgruppe) under ledelse af »Jumbo«, Mogens Hjorth og »Judo-Janson«, Knud Janson, og med en overraskende udnævnelse af formanden til »Æres-Sortbælte-bærer« - helt ufortjent ifølge hans eget udsagn.

Det varede længe, førend man nåede den sidste dans til LIDO-Kvartetten den aften.

Den 1. april 1973 holdt tidl. vice-politiinspektør, direktør J.P. Schou 25-års jubilæum i Vægtergården, og vi syntes, at også han skulle have vor fane en miniature som en beskeden tak for mange års husly i Vægtergården.

Rejselysten var stor i de år, og i april 1975 var formanden og oberstløjtnant N.B. Schou ledere af en fællesrejse for Frihedskampens Veteraners og Amalienborg-Klubbens medlemmer til Holland-Belgien med besøg på de kendte kamppladser under anden verdenskrig, ligesom ophold og kransenedlægninger i koncentrationslejrene Neuengamme og Bergen-Belsen indgik som et naturligt led i programmet.

Sammen med Udvalget af tidligere Fanger og Modstandsfolk blev 30-året for befrielsen fejret på Københavns rådhus bl.a. med taler af kulturminister Niels Matthiasen, overborgmester Urban Hansen, generalsekretæren for World Veterans Federation William O. Cooper samt tidligere trafikminister Alfred Jensen som repræsentant for en særlig, ikke uvæsentlig fløj under modstandskampen.

Programmet var tilrettelagt af formanden, der også havde ansvaret for en 4. maj koncert om aftenen i Tivolis Koncertsal, hvor der blev spillet dansk musik og med Beethovens ouverture til »Egmont«, skrevet over den nederlandske frihedshelt, som indledning.

Tanken om oprettelse af rekreationshjem for tidligere fanger og modstandsfolk tog i 1970-erne fart, og med oprettelsen af en Bernadottefond med Hans Højhed Prins Georg som formand blev opførelsen af en Bernadottegård på Sjælland og en tilsvarende i Jylland en realitet med placering henholdsvis i Roskilde og i Hadsund.

Den 5. maj 1975 nedlagdes grundstenen i Roskilde, og den 29. august samme år lagde Hendes Majestæt Dronning Ingrid grundstenen i Hadsund.

Bernadottegården i Roskilde kunne derefter indvies den 29. august 1976, medens indvielsen af Bernadottegården i Hadsund fulgte den 5. maj 1977.

Ved alle disse lejligheder var klubben repræsenteret ved formanden, og vi har gennem alle årene kunnet glæde os over et fortrinligt samarbejde med disse særdeles vigtige institutioner og deres ledelser, og vi kan hilse med tilfredshed, at der med dette initiativ er skabt et solidt grundlag for en værdig tilværelse for tidligere modstandsfolk i deres alderdom.

Den 14. juni 1976 mistede klubben en god ven og et interesseret medlem ved Arveprins Knuds død. Vi havde den store ære, at vor gamle fane som den eneste paraderede i Lyngby Kirke ved bisættelsen den 22. juni. Fanebærer var Poul Vedelholt med Bernh. Westergaard som fanevagt.

I september 1976 var klubbens formand leder af en skøn efterårstur til Norge, arrangeret som en jubilæums-tur i anledning af Frihedskampens Veteraners 25-års jubilæum. I turen indgik blandt meget andet et besøg i Rjukan ved Tinnsjön, berømt fra aktionen mod det »tunge vand«.

FV-jubilæet blev i øvrigt markeret i dagene omkring den 6. november med reception på Frederiksberg Slot, festforestilling i Det Kongelige Teater, hvor man overværede balletten »Svanesøen«, samt en sammenkomst på Holmen, det hele med klubbens formand og formanden for FV Svenn Seehusen som værter.

Den 25. september 1977 drog vi med M/S »Winston Churchill« til London med formanden som rejseleder. I turen indgik blandt meget andet kransenedlægning i Royal Air Force Kirken »St. Clement Danes«, en smuk højtidelighed i Canterbury Cathedral og afslutningsfest i Den danske Klub. En oplevelsesrig tur for de medlemmer af Frihedskampens Veteraner og Amalienborg-Klubben, som var med.

Amalienborg-Klubben havde den store glæde og ære, at Hendes Majestæt Dronning Ingrid den 11. november 1977 - på klubbens 30-årsdag - blev udnævnt til æresmedlem.

Den samme ære overgik klubbens formand på generalforsamlingen i april 1979.

Atter et minde-arrangement af de helt store stod Amalienborg-Klubben for i samarbejde med Frihedskampens Veteraner på 35-års dagen for aktionen mod politiet.

Københavns Rådhus var fyldt til sidste plads med Hendes Majestæt Dronning Ingrid i spidsen, da skuespillerinde ved Det Kongelige Teater Bodil Kjer indledte med en gribende fortolkning af Nordahl Griegs »De bedste«. Den lange taler-række bestod af overborgmester Egon Weidekamp, formanden for FV Svenn Seehusen, den tidl. justitsminister Knud Thestrup, rigspolitichef E. Heide-Jørgensen og formanden for Dansk Politi-Forbund Tommy Agerskov Thomsen, medens forfatteren, sceneinstruktør Sam Besekow greb tilhørerne med en unik fortolkning af »Et møde« af en ukendt, israelsk forfatter - det hele kædet sammen af klubbens formand, der kunne afslutte denne bevægende aften med »Danmarks Frihedssang« til akkompagnement af Københavns Politi-Orkester og Sangkor.

I marts 1980 kunne medlemmerne give et bidrag til plantning af 200 træer i »Margrethe-Skoven« i Israel, og et meget stort antal efterkom opfordringen til denne smukke tanke.

I en årrække havde en komité med klubbens formand som den bærende kraft arbejdet på en tiltrængt istandsættelse af »Den lille Mindelund« på Bispebjerg Kirkegård, hvor det var lykkedes at skaffe næsten en kvart million til fornyelse af mindestenene på de 83 grave for politifolk, modstandskammerater og soldater, der er døde under Danmarks frihedskamp.

Efter at Frank Zorn havde redegjort for det omfattende restaureringsarbejde kunne Hans Højhed Prins Georg netop på 35-års dagen for befrielsen genindvie mindestedet ved at nedlægge en smuk krans.

Mange pårørende har givet udtryk for deres taknemmelighed for, at stedet nu atter er bragt i en værdig stand.

Samme dag belv for øvrigt af Hendes Majestæt Dronning Ingrid afsløret en mindeplade ved stenen i Tuborg Havn til ære for de mere end fem hundrede allierede flyvere, som mødte deres skæbne i danske farvande.

Rejselysten syntes ikke at have nogen ende, og med formanden som leder arrangeredes en tur, som meget à propos blev kaldt »Ned langs Jerntæppet«, med Harzen som mål, og hvad dermed fulgte af oplevelser.

Med i turen var indlagt et eftertænksomt besøg i koncentrationslejren Bergen-Belsen, hvor formanden og Flemming B. Muus lagde krans.

Den 2. maj 1981 afslørede formanden som formand for FV's fredningsudvalg en mindeplade i Ryesgade for modstandsmanden Svend Rothenberg Frederiksen, som blev dræbt den 2. maj 1945 under en ildkamp på hjørnet af Ryesgade og Irmingergade i København.

I 1981 blev klubbens formand valgt til formand for Frihedsmuseets Venners Indsamlingsfond til støtte for udvielsen af Frihedsmuseet. Det lykkedes ham at indsamle over 1 million kroner, og han blev i øvrigt senere indvalgt i bestyrelsen for Frihedsmuseets Venner og sluttede som foreningens næstformand.

Den 15. maj 1982 havde vi atter en af vore populære skovture. Efter indbydelse fra et af vore givtige medlemmer godsejer Børge Hinsch - han var for øvrigt med til at bygge Amalienborg-tunnelen i november 1944 - blev en busfuld medlemmer modtaget på Bækkeskov Gods og overdådigt beværtet, efter at vi forinden havde besøgt Holmegårds Glasværk.

En skøn dag, hvor de nyudsprungne bøgetræer og det gode humør kun kunne skabe succes.

I juli 1982 lykkedes det klubbens formand ved mellemkomst af Frihedsmuseets leder Jørgen Barfod at redde tre af stålskilderhusene, som blev opsat på Amalienborg Plads i 1940, fra at lide en krank skæbne, idet de var blevet dømt til skrotning!

De er nu anbragt henholdsvis foran Frihedsmuseet, på Livgardens Kaserne og på Tøjhusmuseet.

Den 19. september 1982 blev hofmarskal Hans Sølvhøj optaget som overordentligt medlem af Amalienborg-Klubben, og den 25. oktober samme år bliver formanden udnævnt til Ridder af Dannebrogordenen.

*Den 25. oktober 1982 blev formanden udnævnt til Ridder af Dannebrogordenen.
Kort forinden lavede Erik Rambøj denne karikatur.*

Den 11. november samme år kunne formanden lufte sit Ridderkors ved klubbens 35-års fødselsdagsfest på Bellahøj Politistation, hvor over 100 medlemmer fik en hyggelig middag med taler af formanden for Frihedskampens Veteraner Svenn Seehusen, formanden for Dansk Politi-Forbund Flemming Bay-Jensen og den tidl. kontorchef i Frihedsfonden Thorkild Dige samt formanden, og med musikalsk underholdning af musikerne Gorm Hovaldt og Henning Storm samt sangerinden Rita Storm.

Den 30. juni 1983 viste oberst Jørgen Schousboe os den ære at opfordre Amalienborg-Klubben til at indtræde i Den Kongelige Livgardes 325-års jubilæumsparade som »Årgang 1944« - en erstatning for den årgang af Livgarden, som var afskåret fra indkaldelse under interneringen af den danske hær og flåde efter 29. august 1943.

For den deling af gamle Amalienborg-politifolk, som samledes i Tivoli og sammen med en række årgange af gamle gardere med Livgardens Musikkorps i spidsen deltog i marchen gennem København til Rosenborg Eksercerplads med formanden og »Mureren« Svend Plambech i spidsen, blev det en uforglemmelig oplevelse.

Et meget velkomment håndslag fra Livgarden til politiet.

Ved Den Kongelige Livgardes 325-års parademarch startede Amalienborg-Klubbens 1944-delning fra Tivoli med formanden og Svend Plambech i spidsen.

(Foto: Else Balsløv)

Den minderige dag sluttede med en kæmpe-fest i Bella-Center med middag for omkring 8000 deltagere og deres pårørende med Dronning Margrethe og Prins Henrik i spidsen.

I oktober 1983 stod der atter en rejse på programmet med klubbens formand som en af lederne, denne gang til Israel.

Næsten 200 medlemmer af Frihedskampens Veteraner og Amalienborg-Klubben havde fulgt opfordringen til at deltage, og de blev endnu en gang ikke skuffede. Med redaktør Mogens Kofod-Hansen som guide fik de set alle de berømte, ja, hellige steder i dette mærkelige land, og ikke mindst vore venner Hertha og Gilbert Lassen, jødetransporternes nestor fra Gilleleje par excellence, fiskeren Alfred Nielsen og modtage-chefen i Höganäs Toldmesteren Gunnar Nilsson fik en uforglemmelig tur, hvor vel nok højtideligheden i Yad Vashem, der rummer dystre minder om udslættelsen af mere end 6 millioner jøder under anden verdenskrig, og modtagelsen hos den israelske præsident Haim Herzog, der af formanden fik overrakt et frihedskæmperarmbind, var nogle af højdepunkterne.

Ved samme lejlighed fik for øvrigt formanden og redaktør Mogen Kofod-Hansen samt Gilbert Lassen og Tage Albertsen overrakt den israelske Yad Vashem-Erindringsmedaille.

Højt humør på klubbens rejse til invasionskysten i Normandiet den 6. juni 1984 på 40-års dagen for invasionen.

Anden verdenskrig har mange datoer, en af de meget betydningsfulde er dagen for invasionen i Normandiet den 6. juni 1944 - D-dag - hvor de allierede var ved at få virkeligt fodfæste under uhyre tab i Europa og bragte befrielsesdagen betydeligt nærmere.

Sammen med De Allieredes Danske Våbenfæller deltog klubbens medlemmer under formandens ledelse i en begivenhedsrig bustur i juni måned 1984 til invasionskysten og fik alle oplevelserne omkring 40-året for invasionen med.

Med Johan Kanding og Helge Jensen som fanevagt overværede vi i Sainte Marie du Mont nær Utah Beach afsløringen af billedhuggeren Svend Lindhardts statue til minde om de over 800 danske sømænd, som deltog i invasionen.

Men ellers gik det slag i slag på turen med frokost sammen med Hans Kongelige Højhed Prins Henrik, der den 5. juni afslørede statuen nær kysten, og med besøg sammen med titusinder allierede veteraner på de kendte steder, der endnu bærer tydelige præg af det enorme militære opbud og de mange tab, denne fantastiske operation havde bragt. I turen var også indlagt besøg i Arnhem i Holland og ophold i Paris, og der afsluttedes med en højtidsstund i koncentrationslejren Bergen-Belsen. Deltagerne fik mange uforglemmelige indtryk med hjem, et af dem indtraf under kransenedlægningen ved den ukendte soldats flamme under Triumfbuen i Paris, hvor den stedlige politiofficer efter ceremonien kyssede en flig af Amalienborg-Klubbens fane - et sådant øjeblik glemmer man ikke lige med det samme.

For mange af os står Hvidsten-gruppen som symbolet på den danske modstandskamp. Den 29. juni 1944 henrettede tyskerne otte af gruppens mest fremtrædende medlemmer med kroeger Marius Fiil fra Hvidsten Kro i spidsen, og egnens beboere rejste efter besættelsen et minde i nærheden af kroen for de kendte patrioter.

På 40-års dagen den 29. juni 1984 kunne man indvie en ny-etableret minde-lund på stedet med en varm tale af overlæge Jørgen Kieler. Formanden repræsenterede os med en krans og kunne ved en sammenkomst bagefter på Hvidsten Kro mødes med mange gamle kammerater fra »dengang«.

En anden 40-årsdag blev markeret i august 1984. Den 13. august 1944 oprettedes Frøslev-Lejren nær den tyske grænse. Det var den daværende direktør for udenrigsministeriet Nils Svenningsen, som forhandlede med det tyske Riges befuldægtigede dr. Werner Best i det lønlige håb, at man kunne anbringe danske fanger i lejren i stedet for at sende dem til de tyske koncentrationslejre. Det gik som bekendt anderledes, men mange mærkværdige personer har alligevel haft ophold i lejren, der som bekendt både har heddet Fårhus-Lejren og Padborg-Lejren, men har bibeholdt sit nuværende navn, og hvor et broget antal institutioner har til huse, såsom Hjemmeværnet, Civilforsvaret, FN-Museet og sidst, men ikke mindst Frøslevlejrens Museum, der er en afdeling af Frihedsmuseet, og senest er tilkommet et Politi-Museum, således at det er Nationalmuseet, der har den administrative ledelse.

Ved 40-års højtideligheden lagde klubbens formand en krans ved mindestenen midt i lejren, og ved en sammenkomst senere på dagen talte Svend Seehusen, amtsborgmester Kresten Philipsen og formanden for kontaktudvalget politimester Iver Møller.

Endnu en gang skulle Københavns Rådhusshal danne rammen om en højtidelighed af dimensioner, markeringen af 40-året for aktionen mod det danske politi den 19. september 1944.

Allerede året forinden var der blevet nedsat et fællesudvalg bestående af medlemmer af Amalienborg-Klubben, Buchenwaldklubben og Politihistorisk Selskabs bestyrelser, og dette samarbejde viste sig at skulle bære frugt - både økonomisk og arrangementsmæssigt.

Med stor velvilje fra Dansk Politiforbund blev der indrettet et informationskontor i forbundets lokaler på Alhambravej, hvorfra vi kunne formidle adgangskort og meget andet, og omkring 1000 politifolk og deres pårørende fandt vej til Københavns Rådhus denne dag, hvor vi om formiddagen havde lagt krans i Mindehallen på Politigården, i Mindelunden i Ryvangen, på Bispebjerg Kirkegård og i Kolonnaden ved Amalienborg.

Igen havde vi den glæde, at Hendes Majestæt Dronningen og Deres Kongelige Højheder Prinsen og Arveprinsesse Caroline-Mathilde kom til stede i Rådhushallen, hvor overborgmester Egon Weidekamp bød velkommen og Amalienborg-Klubbens gode ven Sam Besekow betog os med en særlig fortolkning af et kapitel af Kaj Friemels bog »Den dystre Rejse«.

Formanden for Buchenwaldklubben Hans Andersen holdt på 40-års dagen en gri-bende tale, som gjorde et stærkt indtryk på deltagerne.

Der blev holdt taler af justitsminister E. Ninn-Hansen, rigspolitichef Ivar Boye og formanden for Buchenwaldklubben Hans Andersen, det hele kædet sammen af klubbens formand assisteret af Københavns Politi-Orkester og Sangkor.

Om aftenen samledes flere hundrede af de to klubbers medlemmer til en storstilet »overlevelsesfest« i Restaurant »Nimb«.

Selv om det var fristende at vente til 50-året, valgte man også at markere 40-året for befrielsen, og i den anledning blev der nedsat en 4-maj-komité bl.a. med klubbens formand som medlem, og hvor man forberedte møder og arrangementer landet over.

Demokratiet havde sælsomme vilkår i firserne – ovenfor holder statsminister Poul Schlüter sin manende tale under folkemødet på Rådhuspladsen i København ved festlighederne i anledning af 40-års dagene for befrielsen, meget mod sin vilje beskyttet af politiets skjolde.

I sit referat fra mødet skrev den daværende redaktør af FV-Bladet Frank Madsen: »Medens man overalt kun har gode minder fra de festlige og højtidelige dage, skæmmedes befrielsesfesten på Rådhuspladsen i København af uansvarlige bølleoptyger – ikke mindst under statsministerens tale.

Hele det store arrangement var lagt i hænderne på FV's formand Sverre Seebusen sammen vort præsidiemedlem Frank Zorn, og de mange tusinde fjernseere landet over kunne ikke undgå at konstatere den uundgåelige foragt, der genspejledes i sidstnævntes ansigtsudtryk, medens en lille håndfuld af gadens pøbel overdængede talerstolen med rådnede æg og tomater, ølflasker, kanonslag og brændende fakler.

Disse uansvarlige, der tilsyneladende ikke havde forstået et pluk af det hele og åbenbart troede, at de deltog i et politisk vælgermøde, formåede dog ikke at ødelægge det store arrangement«.

(Foto: FV-Bladet)

I København holdtes den 4. maj om aftenen en stor folkefest på Rådhuspladsen med taler af overborgmester Egon Weidekamp, statsminister Poul Schlüter og medlem af Frihedsrådet, tidl. minister Frode Jakobsen, og der var kunstnerisk medvirken bl.a. af kongelig kammersanger Ib Hansen og kongelig kapelmusikus Knud Hovaldt.

Mødet skæmmedes af uansvarlige elementer, der bombarderede statsministeren under hans tale med diverse kasteskyts til stor irritation for mødets leder og koordinator, klubbens formand.

Om morgenen den 5. maj lagde Hendes Majestæt Dronningen og Hans Kongelige Højhed Prinsen en krans i Mindelunden i Ryvangen, og om aftenen var der festforestilling i Det Kongelige Teater.

Amalienborg-Klubbens æresmedlem Hendes Majestæt Dronning Ingrid lagde den første buket ved mindevæggen i Kolonnaden ved Amalienborg på 40-års dagen for Danmarks befrielse den 5. maj 1985.

Samme formiddag havde et stort antal medlemmer af Amalienborg-Klubben og Garderforeningen i København fundet vej til Kolonnaden ved Amalienborg for at overvære klubbens højtidelighed, der fik sit særlige præg derved, at klubbens æresmedlem Hendes Majestæt Dronning Ingrid lagde den første buket ved mindevæggen, hvorefter formanden mindedes de sidste skudvekslinger omkring Amalienborg om morgenen den 5. maj 1945, hvor politibetjent Arvid Andersson blev dødeligt såret.

Meget arbejde og stor energi var der lagt i arbejdet fra Modstands- og Fangeforeningernes Koordineringsudvalg for at markere 40-års dagene landet over, og det syntes at skulle lykkes tilfulde - trods de kedelige episoder på Rådhuspladsen i København.

Få dage efter de mange festligheder i maj-dagene markeredes endnu en 50-års dag. Denne gang gjaldt det Dronning Ingrid, som blev fejret i Gråsten i dagene omkring den 27. maj efter et halvt århundrede her i landet, og hvor hun udtalte de sande ord: »I Danmark er jeg ikke født, men der har jeg hjemme«.

Også Amalienborg-Klubben var blandt gratulanterne med vor fane en miniature.

Den 24. august 1985 fejrede Garderforeningen i København sit 100 års jubilæum i Moltkes Palæ i København. Formanden og hustru var blandt gratulanterne.

Den 13. oktober 1985 aflagde vi sammen med Buchenwaldklubben et særpræget besøg i synagogen i København med efterfølgende koscher-spisning hos Det Mosaiske Troessamfund - en tak til politiet for vor hjælp til mange jødiske medborgere under besættelsen.

I forbindelse med 40-års festlighederne var der givet »frit lejde« for aflevering af »illegale« våben fra besættelsestiden. Klubbens formand, der var medlem af det særlige justitsministerielle udvalg, kunne senere berette, at der ved optællingen hos Hærens Materielkommando var indleveret ca. 10.000 våben af enhver art. Hvor mange, der stadig er tilbage, får vist stå hen i det uvisse.

Et nyt fælles-arrangement med Buchenwaldklubben kom i stand den 18. oktober 1986 med et besøg på Christiansborg, hvori naturligvis var indlagt frokost i »Snapstinget«, hvor der blev lejlighed til at møde flere af de politiske koryfæer på Rigets Højborg.

I september md. 1986 »gjorde vi det igen«, som nogle af deltagerne sagde, da vi arrangerede en »studietur« sammen med FV med klubbens formand som leder til Paris og Strassbourg.

Det meget omfattende program omfattede bl.a. en smuk ceremoni under Triumfbuen med efterfølgende besøg i det franske politis hovedkvarter, møde i Den danske Kirke og Det danske Hus med kaffe og dansk wienerbrød, samt modtagelse i World Veterans Federations hovedsæde. Til turen hørte naturligvis også vin-smagninger i Alsace, og man sluttede med et mere alvorligt indslag i den uhyggelige Stutthof-lejr.

Den nyudnævnte protektor for Frihedskampens Veteraner Hans Højhed Prins Georg døde den 29. september 1986, 66 år gammel, og formanden og næstformanden deltog i bisættelsen den 6. oktober i Holmens Kirke, medens

klubbens fane med Johan Kanding sammen med den øvrige bestyrelse paraderede foran Det Gule Palæ, hvor Prinsen boede i en årrække, efter at han havde mistet sin hustru Prinsesse Anne.

I oktober md. indtrådte klubbens formand i bestyrelsen for Neuengamme-foreningens Rekreations- og Hjælpekasse for Besættelsestidens Ofre, som fortsat fungerer også efter Frihedsfondens ophør.

I den forbindelse er det værd at nævne, at Amalienborg-Klubben gang efter gang har henledt Folketingets Socialudvalg på Amalienborg-politifolkenes berettigede optagelse på erstatningsloven. Af de seneste meldinger fremgår, at man endelig har indset, at i hvert fald de sidste 8 måneder under Amalienborg-Vagten kan henregnes under belastende modstandsarbejde.

I juni md. 1987 besøgte et kontingent af frie franske officerer bl.a. Fredensborg Slot, hvor formanden repræsenterede klubben ved en reception hos Hans Kongelige Højhed Prinsen.

1987 var også året, hvor Prins Henrik afslørede en bronzebuste udført af billedhuggeren Svend Lindhardt foran Frihedsmuseet til minde om vor berømte landsmand Anders Lassen, VC, der døde i allieret tjeneste den 9. april 1945. Senere er opsat buste af denne ukuelige soldat hos Frømandskorpset i Kongsøre og hos Jægerkorpset i Ålborg samt i England.

Samme år foregik endnu en Israel-rejse under ledelse af experten Mogens Kofod-Hansen i samråd med Sverre Seehusen fra FV og AK's formand.

Den 11. november 1987 fejrede vi klubbens 40-års fødselsdag med en hyggelig middag på Bellahøj Politistation, hvor bl.a. Arveprinsesse Caroline-Mathilde deltog sammen med politidirektør Poul Eefsen m.fl. Det var sidste gang, vi havde den glæde at have Arveprinsessen blandt os.

Den 18. maj 1988 tog vi på endnu en fællestur med Buchenwaldklubben, denne gang til Vikingemuseet og Bernadottegården i Roskilde.

45-års dagen for en af de mest skelsættende datoer under besættelsen - 29. august 1943 - blev naturligt markeret landet over.

Frihedskampens Veteraner havde i fællesskab med Amalienborg-Klubben arrangeret en smuk højtidelighed i Mindelunden i Ryvangen, hvor Christian greve af Rosenborg lagde vor fælleskrans ved gravfeltet i overværelse af forsvarsminister Knud Enggaard, forsvarschefen, admiral Sven E. Thiede, Københavns Kommandant, oberst P.C. Jensen, formanden for FV Sverre Seehusen og klubbens formand.

Den 6. november 1988 modtog formanden et kontingent 50-års jubilarer fra Den Kongelige Livgarde på Frihedsmuseet, hvor han fik lejlighed til at fortælle de gamle gardere om Amalienborg-Vagten og politiet under besættelsen.

Utallige er de foredrag og beretninger, formanden har kunnet give i årenes løb over for vidt forskellige kredse i vort samfund, spændende fra skoleelever til foreninger og senior-klubber landet over, ja, det blev vel nærmest til en forelæsning, da han på Århus Universitet den 18. november 1988 i anledning af udgivelsen af Henrik Skov Kristensen (lederen af Frøslevlejrens Museum), Claus Kofoed og Frank Webers omfattende værk om »Vestallierede Luftangreb i Danmark under 2. Verdenskrig«, endnu en gang kunne berette om politiets mere eller mindre acceptable forhold under besættelsen.

I august md. 1989 benyttede vi den aktuelle lejlighed til et besøg i det ny-etablerede TV-2 i Kvægtorvet i Odense, og selv om vi ikke så ret meget til de kendte ansigter, fik vi en udmærket frokost og benyttede samtidig lejligheden til en visit i H.C. Andersens Hus, hvor vor gamle eventyrdigter stadig synes nærværende.

Endnu en uforglemmelig rejse havde formanden som leder, denne gang til et så fjernt mål som Thailand, hvor de 124 deltagere, heraf en stor del af klubbens medlemmer, fik en enestående lejlighed til at stifte bekendtskab med dette eksotiske lands kultur og levevis, spændende fra besøg i kongens gyldne tempel til fattigkvarterernes blikskure. Et begivenhedsrigt 1989 kunne således slutte med helt specielle minder for deltagerne, efterfulgt af afsendelsen af en hårdt tiltrængt medicinal-forsendelse, indsamlet af rejsedeltagerne, der også havde haft lejlighed til at stifte bekendtskab med landets vrangside.

Vi afsender medicinalvarer til Thailand.

(Foto: Willy Lillegaard)

Året 1990 og de nærmest følgende skulle atter blive rige på begivenheder.

Den 28. marts fyldte vort høje æresmedlem Dronning Ingrid 80 år, og selv om dronningen ikke havde ønsket festivitas i den anledning, markerede vi dagen med et lykønskningstelegram.

50-års dagen for besættelsen blev markeret på behørig vis med kransenedlægninger i Mindelunden i Ryvangen, mindegudstjeneste i Domkirken og sammenkomst på Frederiksberg Rådhus, alle steder med deltagelse af klubbens medlemmer.

Dronning Margrethes 50-års fødselsdag ugen efter gik naturligvis ikke stille af, dels med den vanlige karettur gennem København og med faneparade på Rådhuspladsen med Robert Sørensen og Niels P. Jensen i faneborgen.

Den 18. april var formanden og Svenn Seehusen til fødselsdagsmodtagelse i Christian den IX's Palæ på Amalienborg, hvor de overrakte Dronningen et særligt indbundet eksemplar af den genoptrykte, nyredigerede bog om »Faldne i Danmarks Frihedskamp 1940-45«. Forinden havde Amalienborg-Klubben givet et beskedent bidrag til »Folkegaven til Dronning Margrethe«.

I forbindelse med sit fredningsarbejde var formanden af beboerne i kvarteret omkring Ryparken i København for år tilbage blevet gjort opmærksom på, at den tyske værnemagt benyttede en tidligere pistolskydebane på det militære terræn i Ryvangen, hvor nu Mindelunden er anlagt, som henrettelsesplads bl.a. af danske patrioter, navnlig efter den 29. august 1943.

Der skulle gå 10 år, førend det lykkedes formanden at overbevise myndighederne om, at der burde sættes et varigt minde på dette sted.

Ved velvillig hjælp af kirkegårdsinspektør Peter Blomberg, Holmens Kirkegård, kunne kirkeminister Torben Rechendorff den 4. maj 1990 afsløre en smuk natursten på stedet i overværelse af mange af kvarterets beboere og klubbens medlemmer. Foruden ministeren talte provst Claus Harms, Holmens Kirke, og klubbens formand.

Efter 10 års utrættelig kamp med myndighederne lykkedes det i 1990 Amalienborg-Klubbens formand at få rejst en mindesten på den tidligere militære pistolskydebane i Ryvangen, hvor tyskerne efter 29. august 1943 henrettede danske patrioter. Bag stenen en af de nænsomt restaurerede skydevolde på den gamle skydebane.

I oktober md. foretog formanden og frue en foredrags-tourné i USA, hvor han fortalte om Amalienborg-Vagten i Garderforeningen i Los Angeles, mange dansk-amerikaneres hjemsted »Solvang« og i Danish-American Historical Society i Californien, alle steder suppleret af den nyindspillede video af vor gamle film »På Vagt for Kongen«.

Hjemkommen herfra havde vi endnu et fællesarrangement med Buchenwaldklubben den 24. oktober i Tycho Brahe-Planetariet på Frederiksberg. Under frokosten efter en bragende film-indledning fra det ydre rum fortalte tidligere vice-borgmester på Frederiksberg, vort overordentlige medlem Chr. Lauritz-Jensen, der var en af initiativtagerne til Planetariets opførelse, på sin vanlige, men så absolut ikke kedelige måde om denne specielle bygnings tilblivelse.

Den 11. november blev Hofmarskal, kammerherre I. Søren Haslund-Christensen udnævnt til overordentligt medlem af klubben.

I 1990 mistede vi en særdeles god ven og mæcen lige fra klubbens start, bogtrykker Henning H. Jensen, som døde i februar efter et langt og begivenhedsrigt liv. Vi havde haft lejlighed nogle år forinden til at udsende hans erindringsbog »10 år som farende svend«, hvor klubbens formand var betroet at skrive forordet, til samtlige medlemmer, og vi har den glæde at fortsætte det gode samarbejde med hans efterkommere Preben og Vibeke Jensen, lige som vi har hans enke Zephora Jensen som livsvarigt medlem hos os.

Den 30. januar 1991 repræsenterede formanden klubben ved en mindegudstjeneste i Holmens Kirke i anledning af den populære norske Kong Olav den V's død.

Den 13. april besøgte svenske og danske frimurere Frihedsmuseet, hvor de blev vist rundt af formanden, og i juli md. var der igen besøg på museet, denne gang af polsk/danske frihedskæmpere. Efter besøg på Tuborg og frokost i Kastellet fik formanden overrakt den polske Frihedsmedaille.

En af de skelsættende begivenheder under anden verdenskrig var det japanske angreb den 7. december 1941 på den amerikanske base i Pearl Harbor på Hawaii, udødeliggjort gennem filmen »Herfra til Evigheden«, bl.a. med Burt Lancaster som den barske first-sergeant Warden.

Med formanden som en af lederne fik medlemmerne mulighed for at deltage i en drømmerejse til dette fjerne mål i anledning af 50-året i 1991, og det blev uden overdrivelse en oplevelse uden sidestykke. Det startede ganske vist ret dramatisk, da vi måtte efterlade en halv snes medlemmer i Kastrup Lufthavn, da maskinen var overbooked, trods formandens ihærdige kamp både med kaptajn og personale. De nåede først frem med 1½ dags forsinkelse. Men heller ikke de øvrige deltagere gik fri, idet man måtte vende om ude over Stillehavet, da maskinens »flaps« var i uorden. Men ellers fik vi alle mulige oplevelser med, bl.a. parademarch gennem Waikikki/Honolulu med Amalienborg-Klubbens fane i spidsen, højtidelighed på USS Arizona, der stadig ligger på stedet som museum, diverse sammenkomster og receptioner samt besøg i Shoefield Barracs, kendt fra ovennævnte film.

Vor gamle fane paraderede på 50-års dagen for angrebet på Pearl Harbor den 7. december 1941 under Amalienborg-Klubbens og Frihedskampens Veteraners rejse til Hawaii i 1991.

Det tør vel nok siges, at oplevelserne overskyggede besværlighederne, så alle fik endnu et minde med hjem.

Året sluttede i øvrigt med Frihedskampens Veteraners 40-års reception på Frihedsmuseet, hvor klubbens medlemmer deltog i stort tal.

Den 2. maj 1992 indviedes FN-Museet i Frøslevlejren, oprettet af »De Blå Baretter«, hvor formanden repræsenterede klubben.

Endnu en mærkedag markeredes i kongehuset med regentparrets sølvbryllup den 10. juni med den klassiske køretur gennem København og faner på Rådhuspladsen, atter med Robert Sørensen og Niels P. Jensen som vore fanebærere.

Dagen før blev formanden og kasserer Harry Kjellberg Pedersen modtaget i sølvbryllupsaudiens på Fredensborg Slot, hvor vi overrakte klubbens originale sølvbryllupsgave.

Ved et tilfælde var formanden kommet i besiddelse af et kobberfad fra Kong Christian X's båd RITA IV. Da kongen døde i 1947, blev båden solgt til skibsreder A.P. Møller, der ønskede den elegante sejlbåd ombygget med motor. Denne skulle anbringes i styrehuset, hvor kobberfadet befandt sig, så dette måtte fjernes og har siden været i en værftarbejders besiddelse, og han var meget stolt over, at dette klenodie atter kunne komme i kongehusets varetægt.

Kongens Livjægerkorps fejrede sit 175 års jubilæum den 8. september i Kastellet, og formanden var til stede med vort AK-skjold, der nu har fået sin plads i Mindestuen ved Kongeporten.

Selv om det ikke var noget rundt tal, skulle klubbens 45-årsdag ikke glemmes. Det belv fejret ved en hyggelig frokost i Søvavillonen i København, hvor et lille hundrede medlemmer nød den skønne udsigt og det udmærkede frokostbord. Efter formandens festtale holdt vort kreative medlem Elo Mørkboe et lille causeri, der mundede ud i en velfortjent hyldelse til formandens hustru Margit, og en 11. november kunne naturligvis ikke slutte uden et af formandens snart legendariske lotterier, hvortil vort kære medlem Børge Hinsch havde bidraget rundhåndet til køleskabene fra Bækkeskov Gods' jagtmarker.

I februar md. 1993 lykkedes det klubben at skaffe et pænt beløb som støtte til en forskergruppe på Brædstrup Sygehus i Jylland, hvor man studerer eftervirkningerne af besættelsestidens og koncentrationslejrenes oplevelser.

Mindedag på mindedag fulgte i tiden omkring 50-året for besættelsestiden, og naturligt var det, ikke at glemme den 29. august 1943. Den blev erindret ved en udstilling på Frihedsmuseet, klubbens krans i Kolonnaden ved Amalienborg samt en højtidelighed under ledelse af formanden i Mindelunden, hvor Dronningen og Prinsen sammen med en lang række repræsentanter for modstands- og fangeorganisationerne lagde kransen.

Også oktober-dagene blev mindet, bl.a. på Malmø's gamle rådhus under formandens ledende hånd med taler af hofmarskal Søren Haslund-Christensen og rigsantikvar Olaf Olsen, og mange medlemmer drog til Israel i samme anledning.

I forbindelse hermed blev der på formandens initiativ opsat en navnetavle ved indgangen til Mindelunden i Ryvangen, hvor navnene på de 378 modstandsfolk, som er nævnt i Mindelunden, er anført - et længe næret ønske fra Fredningsudvalgets side.

En efterårstur blev det også til i det år, hvor vi den 17. september drog med det gode skib »Langø« til Flakfortet.

1994 blev atter et år med stor mødeaktivitet. Ikke alene fordi 50-året for aktionen mod politiet skulle forberedes, i hvilken anledning der allerede var nedsat et fællesudvalg med medlemmer af bestyrelserne for Amalienborg-Klubben, Buchenwaldklubben, Politihistorisk Selskab og Politipensionisternes Landsforening, men også fordi forberedelserne til 50-års festlighederne for befrielsen stod for døren, hvorfor man den 11. april nedsatte et statsudvalg, hvori også Amalienborg-Klubbens formand fik sæde.

Det i april 1994 nedsatte statsudvalg fotograferet i Statsministeriet. Det skulle koordinere de mange begivenheder omkring 50-året for befrielsen og kom til at bestå af (fra v.):

Programredaktør Hans-Ole Andreasen, TV-2, skibsfører Bent Ørberg, Allierede Søfolk, formanden, departementschef Ulrik Federspiel, kanalchef Finn Slumstrup, DR, redaktør Erik Finnemann Bruun, Rigsdagen, major Jørgen Norgreen, Folk og Forsvar, direktør Poul Lynggaard, Frihedsmuseets Venner, civilingeniør Jørgen Jespersen, BOPA, chefredaktør Bent A. Koch, Holger Danske, museumsinspektør Esben Kjeldbæk, Frihedsmuseet, kriminalassistent Frank Zorn, Amalienborg-Klubben, oberst Verner Fält-Hansen, Brigaden, redaktør Svønn Seehusen, Frihedskampens Veteraner, formand Jakob Jensen, Sammenslutningen af danske fanger fra frihedskampen 1940-1945, oberst Erik Fournais, Frihedsfonden og cand.polit. Peter Ilsøe, Atlantsammenslutningen.

Formanden for Frihedsmuseets Venners Fond, hofmarskal Søren Haslund-Christensen, var fraværende.

(Foto: Sine Fiig)

Den 10. marts åbnedes på Tøjhusmuseet en retrospektiv udstilling i anledning af 200-året for oprettelsen af Den Kongelige Livgardes vagt på Amalienborg, og museumslederen af Livgardens Historiske Samling på Livgardens Kaserne, major J. Gram-Andersen, der stod for tilrettelæggelsen af udstillingen, gav os plads til en særlig afdeling om politiets Amalienborg-Vagt.

I forbindelse med dette jubilæum arrangerede Den Kongelige Livgarde den 30. juni en 200-års vagtparade fra Livgardens Kaserne til Amalienborg og derfra til Christiansborg Ridebane.

Heri deltog klubbens fane med Robert Sørensen som fanebærer og Erik Gall som fanevagt, medens mange medlemmer med formanden i spidsen gennemførte hele turen under stor jubel fra utallige Københavnere.

Efter en lang række møder kunne vi i lighed med sidste jubilæum i august måned oprette et informationskontor i Dansk Politiforbunds lokaler, hvilket atter viste sig at være en klog disposition i forbindelse med den betydningsfulde mindededag den 19. september 1994, idet de forskellige bestyrelsesmedlemmer kunne hjælpe interesserede med råd og dåd.

Dagen forud for mindededagen havde sognepræsten i Godthåbskirken Torben Nielsen fået den smukke idé at afholde en mindegudstjeneste, hvor Københavns Politi-Orkester medvirkede og formanden havde den store ære med speciel tilladelse fra præsten at holde tale fra kirkens prædikestol til en stopfyldt kirke.

En værdig optakt til denne betydningsfulde dag.

Amalienborg-Klubbens formand fik den sjældne ære at tale fra Godthåbskirkens prædikestol den 18. september 1994.

Selve mindedagen startede med kransenedlægniger i Den lille Mindelund på Bispebjerg Kirkegård, i Mindelunden i Ryvangen og ved stenen på pistol-skydebanen, samt i Kolonnaden ved Amalienborg. Alle steder deltog de involverede foreninger samt repræsentanter for Rigspolitiet og Københavns Politi.

Københavns Politi stod som vanligt for den smukke mindehøjtidelighed på Politigården, og om eftermiddagen havde de koordinerende foreninger arrangeret en værdig og stemningsfuld sammenkomst i Frederiksberg Rådhus, som borgmester John Winther havde stillet til rådighed for os.

Hendes Majestæt Dronningen og Hans Kongelige Højhed Prinsen overværede 50-års højtideligheden på Frederiksberg Rådhus.

Her ledsages Regentparret af borgmester John Winther og formanden.

(Foto: Bente Randløv)

Efter at borgmesteren på kommunalbestyrelsens vegne havde budt den fyldte sal med vore æresgæster Hendes Majestæt Dronningen og Hans Kongelige Højhed Prinsen i spidsen velkommen, læste skuespillerinde Julie Wieth, datter af skuespilleren Mogens Wieth, faldskærmssoldat under anden verdenskrig, med megen følelse en prolog med relationer til krig og besættelse.

Justitsminister Erling Olsen holdt derefter en inspirerende tale, efterfulgt af rigspolitichef Ivar Boye, der endnu en gang benyttede lejligheden til at takke for vor indsats under en for det danske politi så ubarmhjertig tid. Også lederen af det illegale politi, fhv. vice-politiinspektør J.P. Schou og formanden for Buchenwaldklubben Hans Andersen bidrog med manende ord, det hele kædet sammen på smukkeste måde af Københavns Politi-Orkester og Sangkorene.

Vort medlem vice-politiinspektør J.P. Schou, senere direktør i De Danske Vagtselskaber, holdt som leder af det illegale politi en tankevækkende tale på 50-års dagen. På rækken bag Regentparret ses bl.a. politiinspektør Sv. Aage Andersen, formanden, formanden for Politipensionisternes Landsforening, politiinspektør Preben Eriksen, vice-rigspolitichef Ole Scharf, politimester Herman Langlouis, rigspolitichefen, borgmester John Winther og chefen for Den Kgl. Livgarde, oberst N. Chr. Eigtved.

Mødet blev som ved tidligere lejligheder ledet af Amalienborg-Klubbens formand, og Frederiksberg Kommune bød på forfriskninger bagefter.

Om aftenen samledes de arrangerende foreninger med en række gæster til banket, en såkaldt »overlevelsesfest«, i Restaurant »Nimb« i København, hvor der blev rig lejlighed til at hilse på gamle kammerater og samtidig takke hin-

anden for mange års forbilledligt samarbejde, og et strålende festfyrværkeri kunne endnu en gang manifestere et godt resultat og understrege en særlig epoke i vor politi-historie.

1995 kom naturligvis til at stå i befrielsens tegn under mottoet: »Frihedens lys over Danmark« med en lang række møder dels i statsudvalget, dels i det i samme anledning nedsatte koordineringsudvalg, som skulle forestå det praktiske arbejde i forbindelse med 4.-5. maj-dagene.

Ikke mindst fordelingen af de til rådighed værende adgangskort til Folketinget, Det Kongelige Teater, Københavns Rådhus og Domkirken betød et sisyfos-arbejde for fordelingsudvalget, hvoraf klubbens formand var medlem.

Men ikke alene i København, men også rundt i hele landet, ja, både i USA og i Storbritannien og Israel, for blot at nævne enkelte, blev de særlige dage markeret.

Som nævnt var der gået år forud med forberedelserne, og vi havde den glæde, at den langt overvejende del af vore medlemmer, som ønskede det, fik lejlighed til at deltage i de forskellige arrangementer.

Repræsentanter for Rigspolitiet, Den Kongelige Livgarde, De Danske Garderforeninger og Amalienborg-Klubben i Kolonnaden 4. maj 1995.

Amalienborg-Klubben lagde for med en højtidelighed den 4. maj om formiddagen i Kolonnaden ved Amalienborg sammen med Garderforeningen i København. Blandt de flere hundrede fremmødte deltog Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Elisabeth og Christian greve af Rosenborg, chefen for Livgarden oberst N. Chr. Eigved, præsidenten for De Danske Garderforeninger,

oberstløjtnant Ivan Hermansen, formanden for Garderforenigen i København kaptajn K.E. Andersen, vice-rigspolitichef Ole Scharf, der repræsenterede Rigspolitichefen, og mange flere. Blandt de pårørende lagde Paul Møllgaards datter Marianne Schilder-Knudsen blomster ved Mindevæggen, og politidirektør Poul Eefsen og formanden talte.

En smuk og værdig indledning til de store dage.

En strålende oplagt Dronning Margrethe "gik kur" sammen med Prinsen og Kronprins Frederik blandt de indbudte i pauserne under festforestillingen i Det Kongelige Teater.
(Foto: Lars Christiansen)

Herefter var der frokost-reception i Folketinget for udenlandske gæster og mange indbudte og om aftenen højtidelighed i Mindelunden i Ryvangen

under overværelse af Hendes Majestæt Dronning Ingrid og Kronprins Frederik. Aftenen sluttede med festforestilling i Det Kongelige Teater og fakkeltog arrangeret af Livgarden.

Repræsentanter for en lang række modstandsorganisationer deltog i mindebøjtideligheden i Mindelunden i Ryvangen på 50-års dagen for befrielsen.

Om morgenen den 5. maj lagde HM Dronningen og HKH Prinsen krans i Mindelunden i Ryvangen sammen med repræsentanter for modstands- og fangeorganisationerne i Koordineringsudvalgets arrangement. Derefter var der mindegudstjeneste i Domkirken, hvor også kongefamilien deltog, og kl. 12.00 var der folkemøde på Rådhuspladsen med 2 minutters stilhed og en dybt følt tale af Dronningen, medens kgl. kammersanger Aage Haugland sang for ved fællessangen.

Man havde fået den geniale idé at lade fem musikkorps, herunder et engelsk militærorkester fulgt af britiske veteraner, marchere i »stjerneform« fra fem forskellige steder i København til Rådhuspladsen.

Den Kongelige Livgardes æreskompagni er netop ankommet til Rådhuspladsen efterfulgt af Amalienborg-politifolk og gamle gardere med formanden og Garderforeningernes præsident Ivan Hermansen og vor fane båret af Robert Sørensen i spidsen. (Foto: Lars Christiansen)

Blandt disse afmarcherede Den Kongelige Livgardes musikkorps fra Rosenborg Eksercerplads fulgt af et æreskompagni samt gamle gardere og tidligere Amalienborg-politifolk med præsidenten for De Danske Garderforeninger, Ivan Hermansen og formanden for Amalienborg-Klubben i spidsen.

Kort efter afmarchen skete noget ganske særligt, som berørte deltagerne i marchen dybt.

Da paraden passerede Nørrevold, kom den kongelige vogn forbi, og ud steg Dronningen, der netop havde overværet gudstjenesten i Domkirken, og midt i trafikmylderet hilste Majestæten vinkende den forbipasserende parade.

Under Den Kongelige Livgardes march fra Rosenborg Eksercerplads til Rådhuspladsen i København i anledning af 5. maj-festlighederne skete noget helt uventet.

Da paraden passerede Nørrevold, kom den kongelige vogn forbi, og Hendes Majestæt Dronningen steg ud og vinkede til paraden midt i trafikmylderet, medens de Amalienborg-politifolk og gamle gardere, der deltog i paraden, oplevede et uforglemmeligt øjeblik.

(Foto: Garderbladet)

En spontan episode, som gav alle, der oplevede den, et uforglemmeligt minde om denne særlige dag.

Derefter var der reception på Københavns Rådhus, hvorefter Dronningen fløj til Hvidsten, hvorfra frihedsfaklen udgik på sin vej gennem landet.

Om eftermiddagen åbnede den nye udstilling på Frihedsmuseet bl.a. i overværelse af HM Dronning Ingrid, og om aftenen var der et stort arrangement på Københavns Rådhus under overværelse af HKH Prins Joachim, og det hele sluttede med fakkeltog til Tivoli med koncert og festfyrværkeri.

Alle sejl var sat til, og anstrengelserne belønnedes i rigt mål med dage og oplevelser, deltagerne aldrig vil glemme.

Udover disse officielle festdage markerede Amalienborg-Klubben sin egen særlige »dag«, 50-året for Den Kongelige Livgardes genovertagelse af vagten på Amalienborg den 10. juni 1945, med en rejse for medlemmerne og modtagelse af Deres Kongelige Højheder Prins Richard, Prinsesse Benedikte og Prins Gustav på Berleburg Slot, et fornøjeligt og minderigt punktum på befrielsesfestlighederne.

Deres Kongelige Højheder Prinsesse Benedikte, Prins Richard og Prins Gustav blandt glade deltagere i klubbens besøg på Berleburg Slot.

Den 30. juni 1995 holdt De Allieredes Danske Våbenfæller 75-års reception i Kastellet, hvor vi forærede foreningen en faneplade.

Den 16. november var formanden og Niels P. Jensen i bryllupsaudiens i Christian den VIII's Palæ i anledning af Prins Joachim og Prinsesse Alexandras bryllup, hvor vi overrakte en særlig udgave af det foran omtalte billede fra Nørrevoild den 5. maj.

Den 11. december 1995 døde vort højtagede medlem Arveprinsesse Caroline-Mathilde, og endnu en gang havde vi den ære som eneste forening, at vor fane paraderede med Robert Sørensen som fanebærer i Lyngby Kirke ved bisættelsen den 21. december, hvor formanden repræsenterede Amalienborg-Klubben.

I 1995 udtrådte formanden af bestyrelsen for Frihedsmuseets Venner, hvor han en årrække havde været næstformand, og blev udnævnt til æresmedlem af foreningen det følgende år.

Den 27. februar 1996 oprettedes Anders Lassen Fonden, og Amalienborg-Klubben var repræsenteret ved afsløringerne af busternerne for vor berømte

landsmand, som i øvrigt havde tilknytning til Bækkeskov Gods ved Tapper-
nøje, såvel hos Frømandskorpset ved Kongsøre i juni som ved Jægerkorpset i
Ålborg i november 1996.

Afsløringen af Anders Lassen-busten hos Frømandskorpset ved Kongsøre den 11. juni 1996.

*Fra v.: formanden, Wolf Knoll, chefen for Jægerkorpset, orlogskaptajn Mogens Christens, chefen for Frømandskorpset, oberstløjtnant Jens Mandøe, Svenn Seebusen, forsvars-
chefen, admiral H.J. Garde og Anders Lassens broder kammerherre Frants A. Lassen.*

I juli md. døde grevinde Inge af Rosenborg, og vi sendte condolencetele-
gram til grev Ingolf.

Den 12. august repræsenterede formanden klubben ved forsvarschefen,
admiral H.J. Garde og hustrus bisættelse i Holmens Kirke.

Den 13. september fyldte Luna-Tryk 50 år, og vi var atter blandt gratulan-
terne.

Den 23. september 1996 stiftedes ved et møde i Hofmarskallatet Friheds-
kampens Veteraners Fredningsråd med Frank Zorn som formand.

Rådet, der afløser FV's tidligere Fredningsudvalg, er oprettet på grundlag af
FV's millionarv, og de øvrige medlemmer af Rådet er: ceremonimester,
kammerherre Chr. Eugen-Olsen (næstformand), advokat John Korsø Jensen
(sekretær), præsidiemedlem af FV Berndt Leen Olsson (kasserer), samt tele-
fonmontør Poul Andersen, MF, lektor Jørgen H.P. Barfod, lic.phil. Anders
Bjørnvad, kontorchef Finn Langager Larsen, kriminalassistent Ole Rønne-
st og overassistent Birger Zorn, Rigspolitiet.

Alt tyder på, at Fredningsrådet vil få rigeligt at gøre, også fremover.
I anledning af regeringsjubilæet den 14. januar 1997 blev formanden og bestyrelsessuppleant Anders Knudsen modtaget i Christian den IX's Palæ på

Klubbens gave til Dronningen og Prinsen i anledning af 25-års regeringsjubilæet den 14. januar 1997 var et billede af kronprins Frederik og kronprinsesse Ingrid promenerende i efteråret 1944 i haven bag Frederik den VIII's Palæ sammen med prinsesserne Margrethe og Benedikte, medens politivagten passerer forbi. Her fortæller formanden og Anders Knudsen de tilstedeværende journalister i Kolonnaden ved Amalienborg billedets historie, og de kunne bl.a. oplyse, at det netop var Anders Knudsen, der havde vagten ved den pågældende lejlighed.

(Foto: Egon Engmann, Billed-Bladet)

Amalienborg, hvor vi forærede Regentparret et historisk foto fra Amalienborg-Vagten, som ikke mindst Dronningen studerede med interesse. Det er en sjælden optagelse af Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid promenerende i haven bag Frederik den VIII's Palæ i efteråret 1944 med Prinsesse Margrethe og Prinsesse Benedikte, medens vagtposten, som netop var Anders Knudsen, på sin post i haven passerer forbi.

Frihedskampens Veteraner holdt årsmøde den 5. marts 1997 på Christiansborg. Her ønskede klubbens formand Frank Zorn at trække sig tilbage som præsidiemedlem.

Han blev som tak for sit arbejde for FV i 36 år udnævnt til æresmedlem af Frihedskampens Veteraner.

Slutstenen på 50-året bliver en modtagelse af Amalienborg-Klubbens medlemmer hos Deres Kongelige Højheder Prins Joachim og Prinsesse Alexandra på Schackenborg Slot i maj måned, og på selve jubilæumsdagen den 11. november 1997 lægger bestyrelsen om formiddagen krans på Bispebjerg Kirkegård, i Mindelunden i Ryvangen og ved Pistolskydebanen, samt i mindegården på Politigården og i Kolonnaden ved Amalienborg.

Den samlede bestyrelse modtages af Hendes Majestæt Dronningen og Hans Kongelige Højhed Prinsen på Amalienborg, og der afsluttes med en festaften på Hotel d'Angleterre i København for gæster og medlemmer af Amalienborg-Klubben.

Til Fredningsrådets vigtige opgaver hører tilstedeværelsen i Mindelunden i Ryvangen ved officielle besøg.

Her hilser formanden på USA's præsident Bill Clinton, der under sit ophold i København den 12. juli 1997 lagde en krans ved billedbuggeren Aksel Poulsens monument.

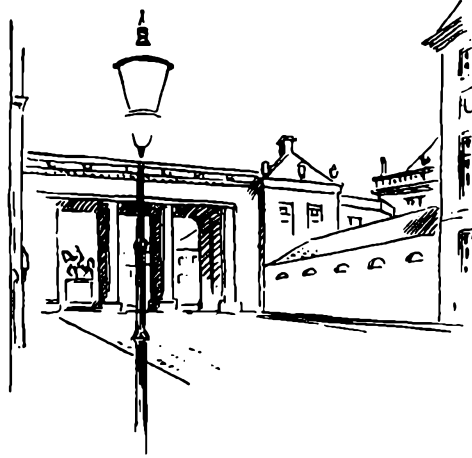
(Foto: Kristian Linnemann)

V

Der skal være plads til alle,
der også tillader andre
at kæmpe for deres mening.

(Direktør Heegaard-Poulsen)

Lidt om Amalienborg-Klubben's arbejde, virkefelt og aktiviteter

§

Amalienborg-Klubben har sin baggrund i det danske politi's vagttjeneste for Danmarks Kongehus under den tyske besættelse 1940-1945, hvor politivagten ved de danske slotte blev et enestående kapitel, og

§

Amalienborg-Klubben har således ved Deres Majestæter Kong Frederik IX' og Dronning Ingrid's æresmedlemskaber opnået den allerhøjeste anerkendelse.

§

Amalienborg-Klubben har ønsket at hædre vore faldnes minde ved sammen med Garderforeningen i København at rejse en mindevæg i Kolonnaden ved Amalienborg, og klubben har forpligtet sig til at bevare dette minde for eftertiden.

§

Amalienborg-Klubben har taget initiativet til renoveringen af »Den lille Mindelund« på Bispebjerg Kirkegård for de dér begravede politifolk, modstandsfolk og soldater, samt genetableringen af den tidligere militære pistolskydebane i Mindelunden i Ryvangen, hvor de første danske modstandsfolk blev henrettet efter den 29. august 1943, og sammen med Frihedskampens Veteraner rejst en mindesten på stedet.

§

Amalienborg-Klubben har sammen med Frihedskampens Veteraner opsat en mindetavle i Mindelunden i Ryvangen med de 378 navne i Mindelunden.

§

Amalienborg-Klubben har sikret 3 stålskilderhuse, som blev anbragt på Amalienborg Slotsplads under besættelsen, for eftertiden. De er nu installeret hhv. ved Frihedsmuseet, på Livgardens Kaserne og i Tøjhusmuseet.

Såvel Hendes Majestæt Dronningen som Hans Kongelige Højhed Prinsen har ved flere lejligheder vist den danske modstandsbevægelse den ære at være til stede i Mindelunden i Ryvangen ved særlige anledninger.

Her har Regentparret netop lagt en krans ved billedbuggeren Aksel Poulsens monument den 29. august 1993, medens der blæses »Last Post« – i anledning af 50-års dagen.

§

Amalienborg-Klubben er repræsenteret ved statsbesøg og andre officielle handlinger i Mindelunden i Ryvangen.

§

Amalienborg-Klubben deltager på de nationale og på politiets mindedage ved nedlægning af kranser og blomster i Mindelunden i Ryvangen, i Mindehallen på Politigården og i Kolonnaden ved Amalienborg Slot samt på tidligere politi- og modstandsfolks grave og mindesmærker.

Mange medlemmer deltog i Churchills bisættelse i London den 30. januar 1965. Her afventer vi med vor fane, at sørgetoget skal passere the "Cenotaph".

§

Amalienborg-Klubben bestræber sig på at være et samlingssted for og bindeled mellem tidligere Amalienborg- og Sorgenfri-politifolk og ligestillede med fælles interesser, anskuelser og mål, hvorfor

§

Amalienborg-Klubben stedse søger at udgøre et blivende sted og skabe en videre grobund for de traditioner og det sammenhold der opstod og manifesteredes under de særlige forhold gennem Danmarks fem besættelsesår.

§

Amalienborg-Klubben er levende interesseret i det internationale samarbejde og forståelsen de enkelte nationer imellem og arbejder i overensstemmelse med De forenede Nationers pagt.

§

Amalienborg-Klubben har straks efter besættelsen været med i arbejdet for en eventuel genansættelse af de politifolk, som ved efterkrigstidens reduktion af politistyrken måtte udtræde af denne.

§

Amalienborg-Klubben har både direkte og ved indirekte mellemkomst skaffet tidligere Amalienborg- og Sorgenfri-politifolk arbejde og anden støtte og hjælp både af humanitær og social karakter.

§

Amalienborg-Klubben har traditionen tro markeret politiets mindedage på værdig vis, bl.a. 5-års dagen i Kolonnaden ved Amalienborg, 10- og 25-års dagene i Moltkes Palæ, 20-års dagen i Århus, 25-års dagen for Politivagtens oprettelse på Sorgenfri Slot, 35-års dagen i Københavns Rådhus sammen med Frihedskampens Veteraner, 40-års dagen igen i Københavns Rådhus og 50-års dagen i Frederiksberg Rådhus, begge sammen med Buchenwaldklubben m.fl., samt landets øvrige officielle mindedage, og

§

Amalienborg-Klubben's 10-års dag i Vægtergården i København, 25-års dagen på Orchidé-Terrassen i Rødovre, 35- og 40-års dagene på Bellahøj Politistation og 45-års dagen på Søpavillonen i København.

§

Amalienborg-Klubben står også på god fod med mange herværende internationalt anerkendte organisationer, f.eks. FN-Information, WHO-Denmark, NATO, Mellemfølkeligt Samvirke.

§

Amalienborg-Klubben søger stadig at følge medlemmernes interesser ved udsendelse af aktuelle og oplysende pjecer, bøger og skrifter, og

§

Amalienborg-Klubben har således med velvillig bistand fra mange sider kunnet give vore medlemmer adskillige mindehæfter og bøger som »Den Første«, »9. April i Danmark«, »Rådhuspladsen i fortid og nutid«, »Daglige beretninger fra den tyske Besættelse«, »Frederiksstaden«, »Kongeligt bryllup«, »I Ebbe Muncks Spor«, »De små Haver«, »Frederik IX«, »Operation Safari«, »Besættelsen og Frihedskampens Hvem-Hvad-Hvor«, »Faldne allierede flyvere 1939-1945«, »10 år som farende Svend«, »Solhverv« m.fl.

§

Amalienborg-Klubben har selv siden sin start holdt kontakt med medlemmerne gennem det lille periodisk udsendte blad »Nyt fra Amalienborg-Klubben«, der symbolsk fortsætter besættelsestidens »illegale« blade i duplikeret eller fotokopieret form, og har selv udsendt egne skrifter som »Hilsen til Kongen«, og »Der har vi den igen, den kære Vagtparade...« samt »På Vagt for Kongen« I og II, og har kunnet distribuere særlige numre af FV-Bladet til medlemmerne.

§

Amalienborg-Klubben er med i oplysningsarbejdet over for den danske ungdom, bl.a. ved deltagelse i foredrag på skoler, læreanstalter og i ungdomsforeninger, modtagelser i Mindelunden i Ryvangen og på Frihedsmuseet, tilstedeværelse på kaserner samt kontakt til ungdomskorpserne, idet vi såvel i vor egen som hos de kommende generationer ønsker at være medvirkende til at fastholde og bevare erindringer om, hvad et lands kamp for dets frihedsgoder er værd.

Formanden taler under en delegationsrejse i 1968 til Israel i anledning af 25-året for jødetransporterne, hvori også politiet var stærkt involveret, bl.a. over Øresund. På billedet ses endvidere bl.a. redaktør Mogens Kofod-Hansen og lederen af Frihedsmuseet dr.phil. Aage Roussell.

§

Amalienborg-Klubben har været og er fortsat repræsenteret ved internationale og officielle møder og kongresser såvel her i landet som i udlandet, bl.a. i Belgien, Holland, Frankrig, Italien, Norge, Philippinerne, Polen, Portugal, Storbritannien, Sverige, Tyskland, på Cypren og i USA og Israel.

§

Amalienborg-Klubben har et godt og frugtbart samarbejde med andre lige-sindede foreninger, først og fremmest Frihedskampens Veteraner, Frihedsmuseets Venner, Frihedsmuseets Venners Fond, Frihedsmuseets Venners Fonds Forlag. Endvidere Sammenslutningen af Fanger fra Frihedskampen 1940-45, Buchenwaldklubben, De allieredes danske Våbenfæller, De Danske Garderforeninger, Københavns Garderforening, De Danske Forsvarsbrødre, Kongens Livjægerkorps, Den Danske Brigadeforening (Danforce) o.fl. bl.a. Sammenslutningen »Den 16'de« og FN-Foreningen »De Blå Baretter«.

Forventningens glæde – Nogle af de brave keglespillere genopfrisker gamle minder i Allegade 10. inden jule-keglespillet begynder.

§

Amalienborg-Klubben har været repræsenteret i Samrådet for Frihedskampens Veteraner siden dets oprettelse i 1952 og ved formanden haft sæde i Frihedskampens Veteraners præsidium, forretningsudvalg, fredningsudvalg, blad- og informationsudvalg fra 1961 til 1997, samt siden 1996 som formand for Frihedskampens Veteraners Fredningsråd.

§

Amalienborg-Klubben's formand har som præsidiemedlem af Frihedskampens Veteraner gennem mange år været alternativt council-medlem i World Veterans Federation, Paris.

§

Amalienborg-Klubben er gennem Frihedskampens Veteraner tilsluttet den internationale World Veterans Federation og UIRD, Union Internationale de la Résistance et de la Déportation med over 26 millioner medlemmer i 74 lande Verden over.

Amalienborg-Klubben har i årenes løb været med-arrangør af mange store arrangementer.

Her har formændene for *Amalienborg-Klubben* og *Buchenwaldklubben* netop modtaget Regentparret og Arveprinsesse Caroline-Mathilde i Københavns Rådhus på 40-års dagen den 19. september 1984, medens Københavns Politi-Orkester under ledelse af Poul Akerø intonerer: »Kong Christian«.

§

Amalienborg-Klubben var medstifter af Flemming B. Muus' Mindefond og er repræsenteret i Neuengammeforeningens Rekreations- og Hjælpekasse til fordel for Frihedskampens Ofre.

§

Amalienborg-Klubben har ligeledes et udmærket og venskabeligt forhold til mange andre organisationer, f.eks. Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Told & Skat, Dansk Røde Kors, Rådet for større Færdselsikkerhed, Danmarks Naturfredningsforening, ISS-Securitas, Folk og Forsvar, Atlantsammenslutningen og Politihistorisk Selskab.

§

Amalienborg-Klubben modtager en række fagblade og tidsskrifter bl.a. fra de ovennævnte organisationer og andre, som sympatiserer med vort arbejde, også til videre-distribution til vore medlemmer, f.eks. FV-Bladet, Modstandskampen 1940-45, Told & Skat, Forsikring, Københavns Havneblad, »Beredskab«, Brigadebladet, Nors Nyt, Hjemmeværnet, Intendanturbladet og VÆRNS-Kontakt.

§

Amalienborg-Klubben har nær kontakt til en række officielle institutioner, ambassader, ministerier, kommuner og betydende og anerkendte etableringer, såsom Den Kongelige Livgarde, Hjemmeværnet, Beredskabsstyrelsen, samt 4-Maj kollegierne landet over, Bernadottegårdene i Roskilde og Hadsund, Nors Hovedgård, Frihedsmuseet, Frøsløvlejrens Museum, Politihistorisk Museum og Den Kongelige Livgardes Historiske Samling.

Lidt nostalgi fra vore første år: Amalienborg-Klubben takker »Røde Kors-Pigerne« ved vor første store 19. september-sammenkomst i 1949 i KB-Hallen i København.

§

Amalienborg-Klubben har i tidens løb arrangeret mange interessante besøg på danske og udenlandske virksomheder og institutioner samt afholdt møder, foredrag og andre arrangementer til højnelse af vore idealer og målsætning.

§

Amalienborg-Klubben har også i kammeratskabets ånd stået for ture og udflugter, f.eks. til Berleburg Slot og Schackenborg Slot, Aalholm Slot, Dragsholm, Hvidkilde, Frederiksborg Slot, samt rejser til Harzen, Normandiet, Holland/Belgien, Tyskland, Thailand, Frankrig, Storbritanien, Israel og USA m.fl., lige som

§

Amalienborg-Klubben's medlemmer har haft mulighed for besøg på f.eks. Livgardens Kaserne, Ceres, Amalienborg-Museet, Kriminal-Museet, Holmen, Frimurerlogen, Hofteatret, Det Kongelige Teater, Radiohuset, TV-Byen, TV-2-Odense, H.C. Andersens Hus, Frederiksborg Slot, Bymuseet, Frihedsmuseet, Holmegård, Synagogen, Christiansborg, Bernadotttegården i Roskilde, Planetariet, Bækkeskov Gods og Flakfortet.

§

Amalienborg-Klubben har plantet 200 træer i »Margrethe- Skoven« i Israel, eet træ for hvert medlem.

I mange år er klubbens generalforsamlinger afsluttet med et selvhjulpet silde- og pølsebord efterfulgt af formandens traditionelle lotteri. (Foto: Lars Christiansen)

§

Amalienborg-Klubben har givet bidrag til maleren Dan Sterup Hansens maleri af befrielsesregeringen i Fællessalen på Christiansborg, til en buste af vice-admiral A.H. Vedel på Holmen og til mindesmærket for den danske sømand i Normandiet

§

Amalienborg-Klubben's formand har som formand for Frihedskampens Veteraners fredningsudvalg, det senere Fredningsråd, påtaget sig tilsyn med og omsorg for de danske modstandsfolks grave og mindesmærker i samarbejde med de stedlige kirkegårdsmyndigheder og menighedsråd med reference til Kirkeministeriet.

Jubilæumsåret indledtes i maj md. med en medlemsrejse rundt i den sønderjyske landsdel, hvor højdepunktet var besøg og modtagelse den 30. maj på Schackenborg Slot.

Her hele selskabet i slotsparken sammen med Deres Kongelige Højheder Prins Joachim og Prinsesse Alexandra.

Selve jubilæumsdagen den 11. november fejres med en festaften på Hotel d'Angleterre i København.

§

Amalienborg-Klubben indtrådte i 1969 i Udvalget for besættelsestidens Fanger og har været repræsenteret i Statsudvalget vedrørende 50-året for 9. april 1940 og 29. august 1943, samt Statsministeriets 5-maj-Udvalg 1995.

§

Amalienborg-Klubben distribuerer ved foredrag og på anden måde film- og video-versionen af optagelserne omkring det danske politis Kongevagt fra den 19. september 1944 og til Den Kongelige Livgardes afløsning den 10. juni 1945: »På Vagt for Kongen«, som viser »dagligdagen » under den 9 måneder lange vagttjeneste i den »politiløse« tid.

§

Amalienborg-Klubben har ydet støtte til forskningsprojekter omkring alderdomssygdomme som afasi og apopleksi og anden senvirkning blandt gamle modstandsfolk.

§

Amalienborg-Klubben har siden den 6/10-1958 haft sin fane ophængt jævnsides med andre veteranorganisationers faner i Museet for Danmarks Frihedskamp, hvormed vi har et meget nært samarbejde.

Amalienborg-Klubbens fane, sammen med Frihedskampens Veteraners foreningsbanner, på Museet for Danmarks Frihedskamp.

§

Amalienborg-Klubben har i sin tid oprettet et Fane-Fond, der efter evne administrerer midler til værdigt trængende eller efterladte med tilknytning til Politivagten på Sorgenfri og Amalienborg, eller Danmarks frihedskamp, samt formidler blomster, krans og hilsener, og støtter særlige aktiviteter i relation til Danmarks besættelse 1940-1945.

Amalienborg-sangen

(Mel.: Slå rommen i glasset....)

De tider så slemme
vi havde herhjemme,
dem kan vi ej glemme,
om tiden så går.

∴ Men slipper madammen,
så slår vi tamtammen
og opfrisker sammen
Amalienborg. ∴
Tralala-la-la-la o.s.v.

Med sang og med latter
vi alle nu atter
skal opfriske, hva' der
var morsomt og godt.

∴ Så mindes vi jagten
og genfinder takten
derude fra vagten
på Sorgenfri Slot. ∴
Tralala-la-la-la o.s.v.

Er dagene korte
og glæderne borte,
er tankerne sorte
af vemod og sorg.

∴ Så løfter vi kruset,
så mærker vi suset
fra selveste huset
Amalienborg ∴
Tralala-la-la-la o.s.v.

(Erik Ramhøj)

VI

Noget af det mest positive,
man kan gøre her i tilværelsen,
er at erkende fejl.

(Retspræsident Frank Poulsen)

Love for Amalienborg-Klubben

Navn.

§ 1.

Foreningens navn er »Amalienborg-Klubben«.

§ 2.

Foreningen er oprettet af og blandt de politifolk, som under Danmarks besættelse 1940-45 var tilsluttet modstandsbevægelsen og stod vagt om det danske kongehus.

Foreningens hjemsted er København.

Formål.

§ 3.

Foreningens formål er at virke for nationale og kulturelle opgaver ved

- at vedligeholde kærlighed til landets regent og vort fædreland,
- at medvirke til at værne mindet om besættelsestidens faldne,
- at styrke og på national basis bevare de etiske traditioner, som skabtes under vort forsvar for Danmarks frihed under den anden verdenskrig, samt
- at styrke, bevare og befæste det sammenhold, som skabtes under vor tjeneste for det danske kongehus under besættelsen.

§ 4.

Dette bør ske bl.a. ved et oplysnings- og kontaktarbejde over for medlemmerne samt vore efterkommere, således at ikke mindst disse sidste kan blive bibragt forståelsen af, hvad et lands kamp for dets frihedsgoder er værd.

§ 5.

Politiets mindedag den 19. september skal altid markeres på en efter bestyrelsens skøn passende måde.

Medlemmer

§ 6.

Foreningen består af såvel ordinære som ekstraordinære medlemmer samt æresmedlemmer og overordentlige medlemmer.

§ 7.

Som ordinære medlemmer af foreningen kan optages nuværende og forhenværende politimænd, der har forrettet tjeneste ved politivagten på Amalienborg og Sorgenfri Slot.

Anmodning om optagelse som medlem rettes til bestyrelsen.

Kun uberygtede personer og personer, der nyder almen tillid, kan blive eller vedblive at være medlem af foreningen.

§ 8.

Som ekstraordinære medlemmer kan efter godkendelse af bestyrelsen optages gode danske mænd og kvinder, som måtte findes værdige dertil, og som ønsker at støtte foreningens arbejde.

På samme måde kan optages andre foreninger, selskaber, institutioner o.lign.

§ 9.

Æresmedlemmer kan udnævnes, hvilket sker ved bestyrelsens indstilling og efter generalforsamlingens godkendelse.

Æresmedlemmer er kontingentfrie.

Bestyrelsen kan vedtage, at der udnævnes overordentlige medlemmer eller medlemmer med anden særlig status, når bestemte grunde taler derfor.

§ 10.

Såfremt et medlem ønsker at opnå »livsvarigt« medlemskab, skal dette godkendes af bestyrelsen, der fastsætter et eengangskontingent.

§ 11.

Foreningen er upolitisk.

Bestyrelse.

§ 12.

Foreningen ledes af en over for generalforsamlingen ansvarlig bestyrelse, der består af en formand og 4 bestyrelsesmedlemmer.

Bestyrelsen vælges for 2 år ad gangen. Formanden og 2 bestyrelsesmedlemmer afgår de ulige år og de øvrige 2 bestyrelsesmedlemmer de lige år.

Genvalg kan finde sted.

Bestyrelsen vælger af sin midte næstformand og sekretær samt kasserer.

Bestyrelsen har ret til at supplere sig i tilfælde af forfald.

Formanden, kassereren og sekretæren danner udadtil foreningens forretningsudvalg.

§ 13.

Bestyrelsen har ansvaret for de arrangementer og dispositioner, som udføres i henhold til foreningens formålsparagraffer.

De til foreningens formål og administration nødvendige midler afholdes uden bevilling.

Bestyrelsen kan nedsætte udvalg til varetagelse af særlige interesser.

§ 14.

Bestyrelsen leder alle foreningens anliggender. Den våger over, at enhver nyder sin ret og opfylder sin pligt over for foreningen og påser god orden samt varetager foreningens tarv i enhver retning.

Bestyrelsen kan, når det skønnes af værdi for foreningens trivsel eller stemmer overens med medlemmernes interesser, søge forbindelse med ligesindede foreninger og organisationer til højnelse og styrkelse af foreningens arbejde.

§ 15.

Bestyrelsen hæfter solidarisk for administrationen af foreningens midler samt for de af den samlede bestyrelse vedtagne dispositioner.

Hvor lovene intet foreskriver, træffer bestyrelsen under ansvar over for generalforsamlingen den fornødne afgørelse.

§ 16.

Formanden, der besidder foreningens administrative myndighed, sammenkalder bestyrelsen til møder, når han finder det fornødent, eller når mindst 2 bestyrelsesmedlemmer forlanger det.

Formanden bestemmer bestyrelsens dagsorden.

§ 17.

Næstformanden overtager formandens hverv i tilfælde af dennes fratreden eller forfald.

Hans stilling med hensyn til myndighed, ansvar og rettigheder er, i den tid han fungerer, lig formandens.

§ 18.

Sekretæren fører ved generalforsamlinger og bestyrelsesmøder en forhandlingsprotokol, hvori trufne bestemmelser, fremførte forslag og andre meddelelser af vigtighed og varig interesse for foreningens trivsel indføres.

Han er pligtig at oplæse protokollen ved generalforsamlinger, hvis det forlanges.

§ 19.

Kassereren fører foreningens regnskab og modtager kontingentet.

Han er pligtig til at bogføre de løbende indtægter og udgifter i en dertil autoriseret kassebog, der til enhver tid skal være tilgængelig for revisionen og den øvrige bestyrelse samt fremlægges på generalforsamlingen.

Ingen udgift må komme til udbetaling, førend den er godkendt af formanden.

I regnskabsmæssige forhold tegner kassereren og formanden i forening.

Amalienborg-Klubben

*Foreningen af politifolk fra den tidligere politivagt på
Amalienborg og Sorgenfri Slot*

Motto: PRO REGE ET PATRIA

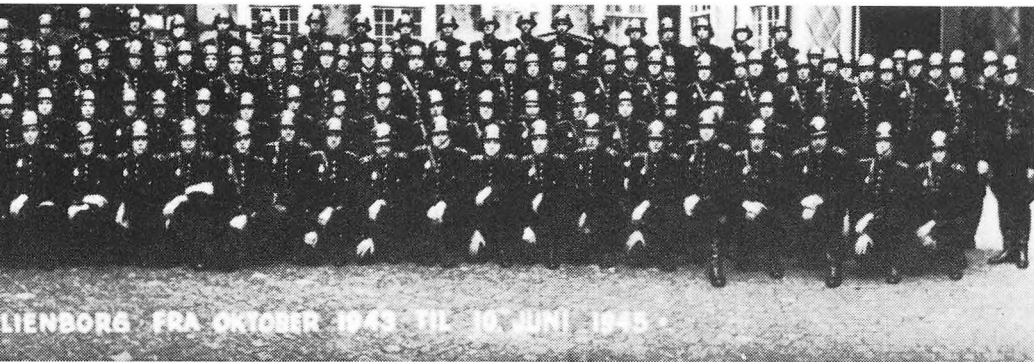
Medlem af: Frihedskampens Veteraner, Danmark.
Tilsluttet: World Veterans Federation, Paris.

Amalienborg-Klubben

er oprettet efter krigen 1940-1945 af og blandt de danske politifolk, som under Danmarks besættelse stod vagt om det danske kongehus.

Foreningen har til hovedopgave at virke for nationale og kulturelle formål ved:

- at* vedligeholde kærlighed til landets regent og vort fædreland,
- at* medvirke til at bevare mindet om besættelsestidens faldne,
- at* styrke og på national basis bevare de etiske traditioner, som skabtes under vor kamp for Danmarks frihed under den anden verdenskrig.

Amalienborg-Klubben

Allerhøjeste æresmedlem:

HENDES MAJESTÆT DRONNING INGRID

Bestyrelsen 1997

Kriminalassistent Frank Zorn (formand)

Politiassistent August Nielsen (næstformand)

Politiassistent Erik Gall (kasserer)

Major N.P. Jensen (sekretær)

Kriminalassistent Paul Rasmussen (bestyrelsesmedlem)

Provinsrepræsentant:

Politiassistent Victor Lassen, Aarhus

Fane- (minde) fond:

Direktør, cand.jur. Poul Lynggaard

Amalienborg-Klubbens formand og kasserer.

Klubbens post-gironr.: Kassereren: 2 07 60 47

Klubbens postadresse: Formanden: Schweizdalsvej 85,
2610 Rødovre, tlf. 36 70 04 02

§ 20.

Foreningens midler anbringes i bank eller sparekasse. I kassererens varetægt må kun opbevares så stort et beløb, som er nødvendigt til bestridelse af de løbende udgifter.

Regnskabsåret er finansåret.

Generalforsamling.

§ 21.

Generalforsamlingen er den højeste myndighed i alle foreningens anliggender.

§ 22.

Den årlige generalforsamling afholdes i april måned og indvarsles senest 10 dage forinden ved skriftlig bekendtgørelse over for medlemmerne.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, må indsendes skriftligt til formanden senest 5 dage før generalforsamlingen.

§ 23.

På enhver generalforsamling vælges en dirigent, der leder forhandlingerne.

På den årlige generalforsamling aflægger formanden beretning om foreningens virksomhed i det forløbne år, og kassereren fremlægger det reviderede regnskab.

§ 24.

På den årlige generalforsamling vælges bestyrelse, 2 suppleanter for bestyrelsen, 2 revisorer og 1 revisorsuppleant.

Generalforsamlingen kan udpege en fanebærer samt en suppleant for denne.

§ 25.

Enhver generalforsamling er beslutningsdygtig uanset de mødendes antal.

Enhver beslutning vedtages ved simpel stemmeflerhed, undtagen lovændringer, hvortil fordres, at 2/3 af de tilstedeværende stemmeberettigede medlemmer stemmer derfor.

Formandens stemme er afgørende i tilfælde af stemmelighed.

Skriftlig afstemning skal foretages, når det forlanges.

Kun ordinære medlemmer har stemmeret og er valgbare.

§ 26.

Ekstraordinær generalforsamling kan indkaldes af bestyrelsen, hvis denne finder det fornødent, og skal indkaldes, når mindst 1/3 af de stemmeberettigede medlemmer sender bestyrelsen skriftlig begæring derom samtidig med det motiverede forslag, der ønskes behandlet.

Ekstraordinær generalforsamling skal varsles senest 14 dage efter at formanden har modtaget begæringen.

Kontingent.

§ 27.

Kontingentet fastsættes på den årlige generalforsamling og opkræves halv- eller helårligt forud.

§ 28.

Ethvert medlem, som ikke i et halvt år har betalt kontingent, underrettes skriftligt herom af bestyrelsen, og dersom den pågældende restance ikke er berigtiget senest een måned efter, kan det pågældende medlem slettes som medlem af foreningen.

Bestyrelsen er under særlige forhold berettiget til at give henstand med eller eftergivelse af kontingentbetalingen, når begæring herom fremsættes eller andre forhold berettiger dette; i så fald og i den med restancen forløbne tid bortfalder medlemmets almindelige rettigheder og krav på foreningens goder.

Medlemskort og emblem.

§ 29.

Ethvert medlem er berettiget til foreningens medlemskort og emblem.

Medlemskortet er medlemmets legitimation for medlemskab af foreningen, og hvert enkelt medlem er ansvarlig for misbrug af medlemskortet.

Emblemet er foreningens mærke udadtil, og det bæres ved foreningens sammenkomster samt ved de af bestyrelsen påbudte særlige lejligheder.

Udmeldelse, eksklusion og opløsning.

§ 30.

Udmeldelse af foreningen sker skriftligt til bestyrelsen, og den pågældende har da at aflevere det udleverede medlemskort og emblem.

Kontingentet må dog være betalt for det halvår, hvori udmeldelse finder sted.

Medlemskortet og emblem vil ligeledes være at aflevere ved eksklusion.

§ 31.

Exklusion kan ske ved bestyrelsens indstilling og efter generalforsamlingsbeslutning, hvis et medlem forsætligt søger at skade foreningen eller at modarbejde dens formål eller i øvrigt under sit medlemskab gør sig skyldig i sådant forhold eller sådan handlemåde, at hans forbliven i foreningen kan nedsætte denne eller dens medlemmer i almindeligt omdømme.

Det pågældende medlem har ret til at komme til stede og udtale sig på den pågældende generalforsamling.

Exkluderede, udmeldte eller slettede medlemmer har intet krav på foreningen eller dens midler.

§ 32.

Så længe foreningen tæller 10 medlemmer, kan den ikke opløses.

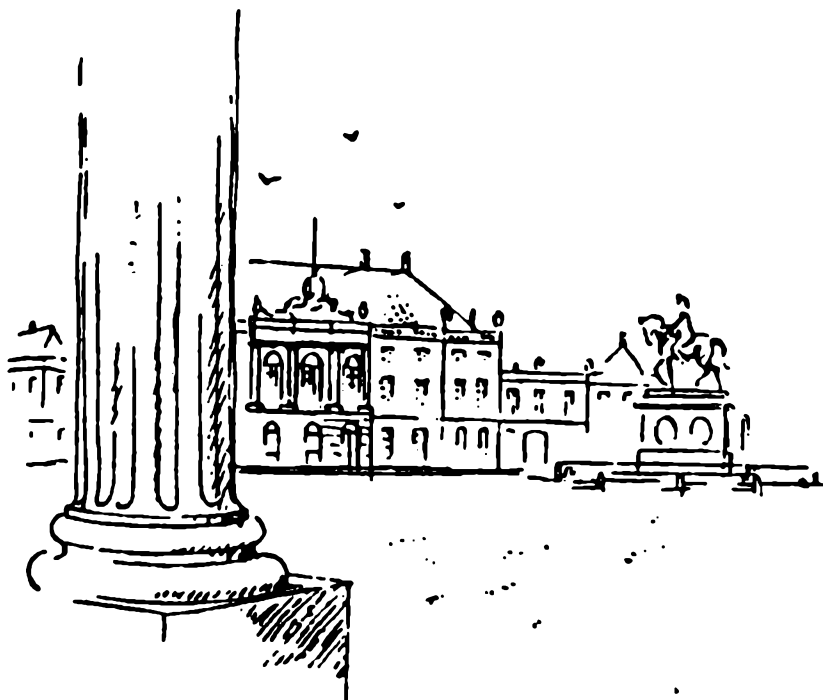
Går medlemstallet ned under 10, kan opløsning ske, når 4/5 af medlemmerne skriftligt stemmer derfor, og disses navne indføres i forhandlingsprotokollen.

Foreningens midler kan ingensinde deles. Opløses foreningen, bestemmer generalforsamlingen, til hvilke formål de tilstedeværende midler skal anvendes.

Nærværende lov er vedtaget på generalforsamlingen den 2. april 1948 med seneste ændringer pr. 3. april 1968.

*F. Zorn,
formand*

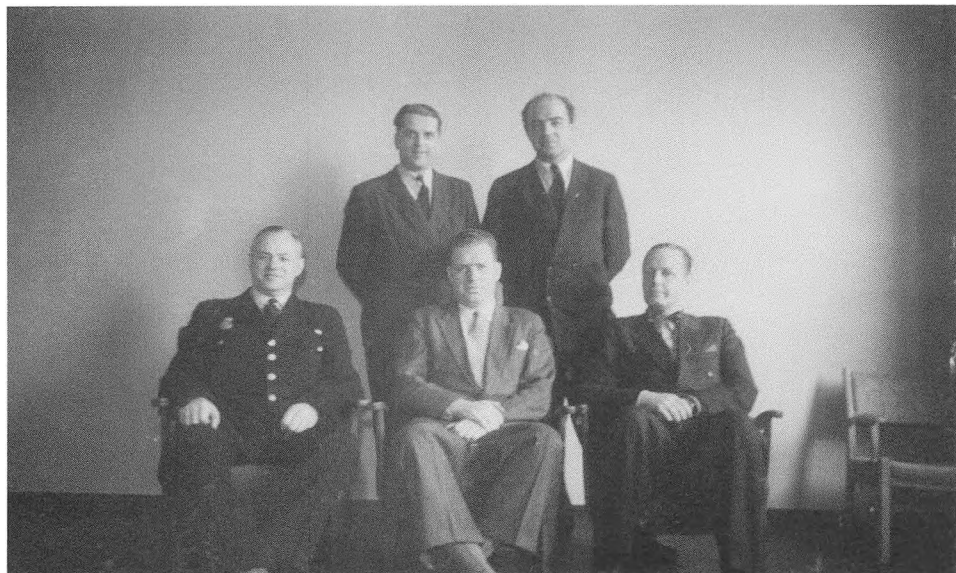
*C. Bratfort,
sekretær.*

VII

Modstandsbevægelsen er den eneste mulighed for forståelse mellem civiliserede samfund.

(Ambassadør, hofchef Ebbe Munck)

*Amalienborg-Klubbens første bestyrelse på stiftelsesdagen den 11. november 1947.
Fra v.: Christian Vildbrad, Johan Kanding, Frank Zorn, Henry Clausen og Erik Rambøj.*

*Bestyrelsen i jubilæumsåret:
Fra v.: Erik Gall, August Nielsen, Frank Zorn, Paul Rasmussen og Niels P. Jensen.*

AMALIENBORG-Klubbens BESTYRELSER og UDVALG 1947 – 1997

Officiel stiftelsesdag den 11/11 1947:

F. Zorn (formand)
Christian Vildbrad
Henry Clausen
Johan Kanding
Erik Ramhøj

1948: Samme

1949: F. Zorn (formand)
Allan Hallstrøm
Henry Clausen
Johan Kanding
Erik Ramhøj

1950: F. Zorn (formand)
Allan Hallstrøm
Henry Clausen
Curt Bratfort
Preben Jørgensen

1951: F. Zorn (formand)
Ole Haugsted
Henry Clausen
Curt Bratfort
Preben Jørgensen

1952: F. Zorn (formand)
Ole Haugsted
Henry Clausen
Curt Bratfort
Erik Larsen

1953: Samme

1954: Samme

1955: Samme

1956: F. Zorn (formand)
Ole Haugsted/Kjellberg P.
Henry Clausen
Curt Bratfort
Erik Larsen

1957: F. Zorn (formand)
H. Kjellberg Pedersen
Henry Clausen
Curt Bratfort
Erik Larsen

1958: Samme

1959: Samme

1960: Samme

1961: Samme

1962: Samme

1963: Samme

1964: Samme

1965: Samme

1966: Samme

1967: Samme

1968: Samme

1969: Samme

1969: (ekstraordinær):
F. Zorn (formand)
H. Kjellberg Pedersen
Christian Dahl
Curt Bratfort
Erik Larsen

1970: F. Zorn (formand)
H. Kjellberg Pedersen
Christian Dahl
Curt Bratfort
August Nielsen

1971: Samme

1972: Samme

1973: Samme

1974: Samme

1975: F. Zorn (formand)
H. Kjellberg Pedersen
Christian Dahl/August Nielsen
Curt Bratfort
Ove Vagn Rasmussen

1976: F. Zorn (formand)
H. Kjellberg Pedersen
Asger W. Schou
Curt Bratfort
Ove Vagn Rasmussen

1977: Samme

1978: Samme

1979: Samme

1980: Samme

1981: Samme

1982: Samme

1983: F. Zorn (formand)
H. Kjellberg Pedersen
Asger W. Schou
Ove Vagn Rasmussen
Helge Jensen

1984: Samme

1985: F. Zorn (formand)
Helge Jensen
Asger W. Schou
Ove Vagn Rasmussen
H. Kjellberg Pedersen

1986: Samme

1987: Samme

1988: F. Zorn (formand)
Helge Jensen
H. Kjellberg Pedersen
Ove Vagn Rasmussen
Niels P. Jensen

1989: F. Zorn (formand)
Helge Jensen
H. Kjellberg Pedersen
Niels P. Jensen
Kristian Skaarup

1990: Samme

1991: Samme

1992: F. Zorn (formand)
Kristian Skaarup
H. Kjellberg Pedersen
Niels P. Jensen
Robert Sørensen

1993: F. Zorn (formand)
Kristian Skaarup
H. Kjellberg Pedersen
Niels P. Jensen
Paul Rasmussen

1994: F. Zorn (formand)
Kristian Skaarup
Erik Gall
Niels P. Jensen
Paul Rasmussen

1995: F. Zorn (formand)
Paul Rasmussen
Erik Gall
Niels P. Jensen
Kristian Skaarup

1996: F. Zorn (formand)
August Nielsen
Erik Gall
Niels P. Jensen
Paul Rasmussen

1997: Samme

Provinsrepræsentant:

1951-1959: Egon Kjerri, Aarhus

1959- : Victor Lassen, Aarhus

Forretningsudvalg:

1. F. Zorn
2. Erik Gall
3. Niels P. Jensen

Fane-(minde)fond:

Poul Lynggaard (formand)

F. Zorn

Erik Gall

Fanebærer:

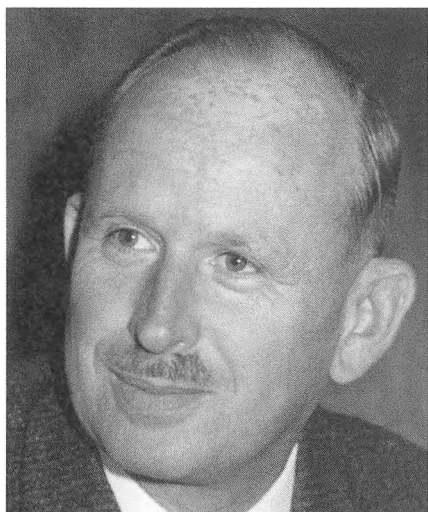
Robert Sørensen

VIII

Stærke var de, som stred,
stærkest vel den, som led.

(Ukendt gæst på Hvidsten Kro)

Overordentlige medlemmer af Amalienborg-Klubben

*Direktør, fhv. vicepolitinspektør
J.P. Schou.
Udn. den 19/9-1968*

*Fhv. hofmarskal, fhv. hofchef,
kammerherre K.C. greve Trampe.
Udn. den 19/9-1968*

*Hofmarskal, kammerherre
I. Søren Haslund-Christensen.
Udn. den 11/11-1990*

*Fhv. vice-borgmester på Frederiksberg
Chr. Lauritz-Jensen.
Udn. den 5/5-1994*

MEDLEMSFORTEGNELSE

1997

Æresmedlemmer:

HANS MAJESTÆT KONG FREDERIK IX †
HENDES MAJESTÆT DRONNING INGRID

Rigspolitichef K. Begtrup-Hansen, K¹.D.M.p.p. †
Politiinspektør Einer Møllerup, K.D.M.p.p. †
Kriminalassistent Frank Zorn, R.p.p.

Overordentlige medlemmer:

Hans Kongelige Højhed Arveprins Knud †
Hendes Kongelige Højhed Arveprinsesse Caroline-Mathilde †

Hofmarskal, kammerherre I. Søren Haslund-Christensen, SK, D.Ht., p.p.
Fhv. viceborgmester Chr. Lauritz-Jensen, R¹.p.p.
Direktør J.P. Schou, R.p.p.
Fhv. hofmarskal, fhv. hofchef, kammerherre K.C. greve Trampe, SK i Diam.,
D.Ht., p.p.

Øvrige medlemmer:

Politiassistent Børge Trøst Andersen, København S.
Konsulent Ernst Andersen, Allerød.
Kasernemester Niels Andersen, Lohals, Tranekær.
Fotograf Svend Aage Lyngholm Andersen, København SV.
Stationsleder Einar Arboe-Rasmussen, Solrød Strand.
Mis Arboe-Rasmussen, Solrød Strand.
Koordinator Elly Bengtsson, Dragør.
Politiassistent Alex Binneballe, Hinding, Thisted.
Henny Botoft, København N.
Eli Bratfort, København Ø.
Politiassistent Alfred Brøndum, Frederiksberg.
Henning K. Buhelt, Herlev.

Ingeniør Axel Christensen, Kgs. Lyngby.
Politiassistent Hans Løgstrup Christensen, Søborg.
Restauratør Lars P.H. Christiansen, København Ø.
Direktør Mogens Christiansen, Slagelse.
Dory Corfitzen, Holte.
Erhvervsassurandør Gunnar Corfitzen, Holte.
Kirsten Dahl, København S.
Lufthavnsfunktionær Verner Dahl, København S.
Kartograf Jørgen Dolin, R.p.p., Farum
Lissie Dolin, Farum.
Birthe Donsbak, Dannemare.
Ebba Døhrer, Klampenborg.
Politiassistent Kurt Døhrer, Klampenborg.
Birgit Enderslev, Svenstrup-J.
Advokat Verner Enderslev, Svenstrup-J.
Grete Frandsen, Helsingø.
Restauratør Kurt Frandsen, Helsingø.
Addy Frederiksen, København Ø.
Doris Fromberg, Rødovre.
Politiassistent Erik Gall, Hvidovre.
Rita Gall, Hvidovre.
Lis Galvig, Nykøbing-Sj.
Politiassistent Aksel Hansen, Kgs. Lyngby.
Elektromekaniker Allan Hansen, Horsens.
Kok Dennis Hansen, Stenløse.
Else Hansen, Hvidovre.
Defektrice Jytte Hansen, Charlottenlund.
Portør Kurt Hansen, København Ø.
Æstrid Hansen, København Ø.
Margrethe Haugsted, Frederiksberg C.
Ingeniør Ole Haugsted, Frederiksberg C.
Landskonsulent Kjeld Hedemose, Slagelse.
Premierløjtnant Jørn Heidø, Hjørring.
Ella Iversen, København Ø.
Grete Zorn Iversen, Kolding.
Vice-politikommissær Bengt Jakobsen, Frederiksberg.
Varmemester Ejner Robert Jensen, København N.
Ingrid Bondrup Jensen, Charlottenlund.
Iris Jensen, Frederiksberg.
Major Niels P. Jensen, Frederiksberg.
Politiassistent Verner Jensen, Herlufmagle.
Bogtrykker Zephora Jensen, Frederiksberg C. (*Livsvarigt medlem*).
Gretha Jespersen, København Ø.
Major Bent L. Johansen, Kgs Lyngby.
Turistchauffør Bjarne Jørgensen, Svebølle.
Ambassadechauffør Egon Jørgensen, København Ø.

Rie Lunde Jørgensen, København Ø.
Edith Kanding, Brønshøj.
Direktør Aksel Kilstgaard, Kastrup.
Rita Kilstgaard, Kastrup.
Kriminalkommisær Egon Kjerri, Stenløse.
Bodil Klingenberg, Hvidovre.
Vognmand Børge Klingenberg, Hvidovre.
Politiassistent Anders Knudsen, Frederiksberg.
Anna Knudsen, Frederiksberg.
Sigrid Knudsen, København S.
Aase Konow, Hellerup.
Vognmand Johannes Frank Kristensen, Hobro.
Direktør Helge Lakner, Helsingør.
Værkfører Ib Lange, Solrød Strand.
Direktør Minna Lange, Solrød Strand.
Kriminalassistent Henning Larsen, Slangerup.
Motorpasser Jens Christian Slumstrup Larsen, Nyborg.
Kriminalassistent Uffe Paaske Larsen, Hillerød.
Overassistent Frants Larsson, København N.
Ketty Lassen, Aarhus V.
Politiassistent Victor Lassen, Aarhus V.
Hanne Laursen, København Ø.
Advokat Knud Laursen, R.p.p., København Ø.
Elna Lillegaard, Herslev, Roskilde.
Politiassistent Poul Lindebod, Ballerup.
Inge Lynggaard, Rødovre.
Direktør Poul Lynggaard, Rødovre.
Materielforvalter Carl Christian Lysdal, Tolne, Sindal.
Emma Lysdal, Tolne, Sindal.
Konsulent Leo Løvgreen, København N.
Assistent Lisbeth Løvgreen, Jyllinge.
Fiskegrosserer Brian Arthur Madsen, Kastrup.
Politiassistent Erik Madsen, Hellerup.
Politiassistent Christian Moos, København Ø.
Bente Mortensen, Frederiksberg.
Restauratør Erik Møller Mortensen, Frederiksberg.
Else Mølgaard, Hørsholm.
Direktør, civilingeniør Knud Mølgaard, Hørsholm.
Minemekaniker Eigil Mørkboe, Ølby Lyng, Køge.
Salgschef Elo Mørkboe, København K.
Eva Mørkboe, København K.
Vita Mørkboe, Ølby Lyng, Køge.
Politiassistent August Nielsen, Søborg.
Elisabeth Nielsen, Søborg.
Politiassistent Sigurd Nielsen, Rødovre.
Kontorchef Christen Ovesen Nygaard, Nykøbing-F.

Alice Olsen, Snekkersten.
Trafikmester Carl Olsen, Snekkersten.
Kontorbetjentformand Poul Wiene Ovesen, Taastrup.
Kasserer Carl Christian Pedersen, Rødovre.
Assurandør Harry Kjellberg Pedersen, Hornbæk.
Politiassistent Svend Kjellberg Pedersen, Helsingø.
Direktør Knud Rego Petersen, Brønshøj.
Trafikkontrollør Børge Prüter, København S.
Ebon Prüter, København S.
Lis Ramhøj, Søborg.
Politiassistent Karl Rasmussen, Rødovre.
Ketty Rasmussen, København N.
Kriminalassistent Paul Rasmussen, København N.
Dorrit Brink Ruus, København Ø.
Direktør Kjeld Mahler Sasbye, Skagen.
Fabrikmester Siegfried Seidler, Florida.
Foreningen »Skaden«, Hellerup.
Politiassistent Kristian Skaarup, Brøndby Strand.
Bodil Steffansen, Viborg.
Gaardejer Rasmus Dalsgaard Steffansen, Viborg.
Ingeniør Karl Aage Stougaard, Vanløse.
Ketty Stougaard, Gedser.
Kriminalassistent Knud Stougaard, Gedser.
Driftsleder Peter Stougaard, København S.
Konsulent Flemming Svane-Petersen, Hillerød.
Politiassistent Morten Elkjær Søndergaard, Farum.
Malermester Robert Sørensen, Valby.
Varmemester Helmuth Tanggaard, Kgs. Lyngby.
Politiassistent Henning Tarborg, Virum.
Ejendomsinspektør Erik Thomasen, Aarhus C.
Politiassistent Leif Kirstein Thomsen, Gentofte.
Lillian Valløfeldt, København NV.
Politiassistent Leo Welin, Søborg.
Overassistent Birger Zorn, Rødovre.
Margit Zorn, Rødovre.
Skibssingeniør René Zorn, Græsted.
Politiassistent Christian Øhrgaard, Vanløse.

En stor feltherre dør ikke -
han fader bare ud ...

(General Douglas MacArthur)

50 emti år er nu gået, siden en lille flok tidligere Amalienborg-politifolk samledes i Frederiksberg Selskabslokaler i Allégade 10 på Frederiksberg med det formål at stifte en Amalienborg-Klub - og det lykkedes.

Mangt og meget er sket i de forløbne 50 år, både herhjemme og ude i den store verden, efter at vi på befrielsesaftenen den 4. maj 1945 kunne fjerne mørklægningsgardinerne og gå lysere tider i møde. Som Storm-P. sagde: »Vi har endelig fået fred - nu mangler vi kun ro«. Og det er vel så sandt, som det er sagt.

Meget kunne vi have ønsket anderledes, men det er en anden historie, som kloge folk har skrevet meget om.

Vi begyndte med et beskedent medlemstal, der voksede i 60-erne og 70-erne til næsten 300. Desværre har vi måttet sige farvel til alt for mange i årenes løb, så vi i jubilæumsåret tæller ialt 145 medlemmer. Heldigvis kan vi fortsat glæde os over en vedvarende interesse og opslutning om vor forening, hvilket naturligvis også forpligter, selv om også vi, der har påtaget os arbejdet, må erkende, at ingen træer vokser ind i himlen.

Som det er nævnt tidligere, har det ikke været vor hensigt med nærværende lille skrift at skrive historie. Alligevel kan det ikke undgå at præge erindringsbilledet, når vi har sat os for at genkalde nogle af de små og store begivenheder, vi har haft mulighed for at opleve gennem det halve sekel, som nu er gået, og så glæde os over, at Amalienborg-Klubben har haft mulighed for at gøre sig gældende blandt ligesindede organisationer, opstået i medfør af den fem år lange tyske besættelse, og er blevet hørt.

At vi gennem den næsten 20 måneder lange vagttjeneste for det danske kongehus føler en smule stolthed, er vel forståeligt, men samtidig glemmer vi ikke de mange politi- og modstandsfolk, som på den ene eller anden måde kæmpede for Danmarks frihed; mange måtte endog betale med livet.

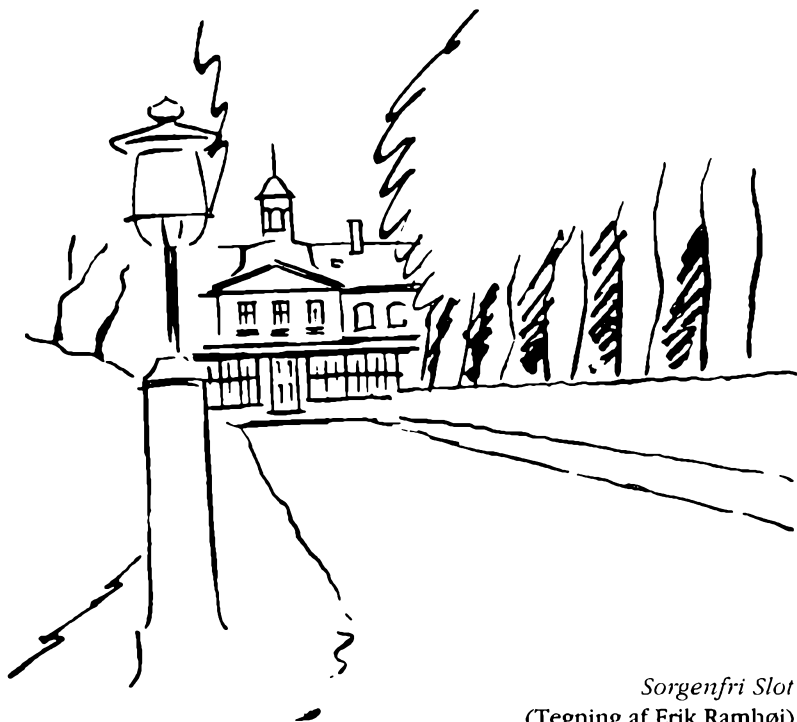
Når vi den 11. november 1997 markerer jubilæumsdagen, er det naturligt ikke alene at tænke på, hvad der er passeret, men også at se fremad og erkende, at det på eet eller andet tidspunkt nærmer sig endemålet.

Derfor skal dagen også fejres med manér som en glædesdag, der vil huskes blandt vore medlemmer, der selv sammen med mange gode venner har ydet deres bidrag dertil - og samtidig vil vi takke alle, som både økonomisk og på anden måde har været medvirkende til, at vi også har kunnet udgive nærværende skrift - ingen nævnt, ingen glemt.

F.Z.

Billedhuggeren Povl Søndergaards gribende monument, blomster- og kransesmykket ved indvielsen af "Den lille Mindelund" på Bispebjerg Kirkegård.

Sorgenfri Slot
(Tegning af Erik Ramhøj)